

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Kommissionen

91/C 337/01	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/531/EØF om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation	1
91/C 337/02	Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)	21
Juridiske tekster (mælkesektoren)		
91/C 337/03	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter	34
91/C 337/04	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter	35
91/C 337/05	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om fastsættelse af en godtgørelse ved nedsættelse af de individuelle referencemængder i mælkesektoren og af en godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktion	40
91/C 337/06	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om fastsættelse af indikativprisen for mælk og interventionspriserne for smør, skummetmælkspulver og ostesorterne grana padano og parmigiano reggiano for tre årsperioder fra 1. juli 1993 til 30. juni 1996	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 337/07	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om en præmieordning for malkekøer	45
91/C 337/08	Forslag til Rådets forordning (EØF) nr. .../.. af ... om fremme af forbruget i Fællesskabet og udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter	47

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 90/531/EØF om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

(91/C 337/01)

KOM (91) 347 endelig udg. — SYN 361

(Forelagt af Kommissionen den 27. September 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, sidste punktum, artikel 66, artikel 100 A og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og ud fra følgende betragtninger:

Restriktioner, der hindrer fri udveksling af varer og tjenesteydelser i forbindelse med indkøbsaftaler og tjenesteydelseskontrakter inden for vand-, energi-, transport- og telekommunikationssektorerne, er forbudt i henhold til Traktatens artikel 30 og 59;

i henhold til Euratom-Traktatens artikel 97 kan ingen i nationaliteten begrundet restriktion gøres gældende over for virksomheder, som hører under en medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atom anlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet eller at udføre tjenesteydelser i forbindelse hermed;

Hvidbogen om Gennemførelsen af Det Indre Marked indeholder et handlingsprogram og en tidsplan for indførelse af konkurrence om tjenesteydelseskontrakter;

reglerne for indgåelse af tjenesteydelseskontrakter bør så nøje som muligt svare til reglerne for indgåelse af de i Rådets direktiv 90/531/EØF ⁽¹⁾ omhandlede indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter;

tjenesteydere kan være fysiske eller juridiske personer med forbehold af de nationale retsfor skrifter i disses etableringsland, der er forenelige med Traktaten;

med henblik på anvendelse af procedurereglerne og af tilsynsmæssige hensyn beskrives tjenesteydelsesområdet bedst ved at inddele tjenesteydelser i kategorier, der svarer til bestemte positioner i Central Produkt Classification (CPC);

direktiv 90/531/EØF finder kun anvendelse på tjenesteydelser, der udføres i henhold til en kontrakt; tjenesteydelser, der udføres på andet grundlag, f. eks. love eller administrative bestemmelser eller arbejdskontrakter, er ikke omfattet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 297 af 29. 10. 1990, s. 1.

hvad forskning og udvikling (F&U) angår, omfatter direktivet kun F&U-tjenesteydelser, hvis resultater alene tilfalder den ordregivende myndighed;

kontrakter vedrørende erhvervelse eller leje af fast ejendom er af en sådan karakter, at det er uhensigtsmæssigt at lade reglerne for offentlige indkøb finde anvendelse herpå;

voldgifts- og mæglingstjenesteydelser udføres sædvanligvis af organer eller enkeltpersoner, der er udpeget eller udvalgt på en måde, der ikke kan underlægges reglerne for offentlige indkøb;

kontrakter med en udpeget eneleverandør kan under visse betingelser være helt eller delvis undtaget fra bestemmelserne i direktiv 90/531/EØF;

nævnte direktiv skal i en overgangsperiode kun finde fuld anvendelse på kontrakter om udførelse af tjenesteydelser, for hvilke dets bestemmelser vil gøre det muligt at realisere det fulde potentiel for en øget samhandel på tværs af landegrænserne; kontrakter om udførelse af andre tjenesteydelser bør overvåges i en vis periode, inden der træffes beslutning om, hvorvidt direktivet skal finde fuld anvendelse på disse; der må indføres en styring af overvågningen i direktivet; det bør samtidig være muligt for alle interesserede kredse at få adgang til alle relevante oplysninger;

de relevante EF-regler for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater eller anden dokumentation for formelle kvalifikationer finder anvendelse, når der kræves dokumentation for særlige kvalifikationer for at kunne deltage i en udbudsprocedure eller i en projektkonkurrence;

EF-virksomheder bør have adgang til at afgive bud på tjenesteydelseskontrakter, der udbydes i tredjelande; der kan indledes forhandlinger herom, såfremt det konstateres, at en sådan adgang retligt eller faktisk er begrænset; der bør være mulighed for under særlige omstændigheder at træffe foranstaltninger vedrørende adgangen for virksomheder fra det pågældende tredjeland til at afgive bud på, eller bud hidrørende fra dette tredjeland til at deltage i de tjenesteydelseskontrakter, der er underlagt bestemmelserne i direktiv 90/531/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 90/531/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 affattes nr. 3 således:

- »3) »tilknyttet virksomhed«: en virksomhed, hvis årsregnskaber er konsolideret med ordregiverens årsregnskaber i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 83/349/EØF ⁽¹⁾ eller, når det drejer sig om virksomheder, der ikke er underlagt nævnte direktiv, en virksomhed, som ordregiveren direkte eller indirekte kan have bestemmende indflydelse på som omhandlet i nr. 2), eller som kan have bestemmende indflydelse på ordregiveren, eller som sammen med ordregiveren er underkastet en anden virksomheds bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalinteresser eller de regler, der gælder for virksomheden

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1«

2) Nr. 3 til 7 i artikel 1 bliver herefter nr. 4 til 8 og affattes således:

- »4) »indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter«: gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt mellem en af de ordregivere, der er defineret i artikel 2, og en leverandør, entreprenør eller tjenesteyder med undtagelse af:
- i) kontrakter om erhvervelse eller leje — uanset finansieringsform — af eller vedrørende rettigheder til jord, bygninger eller anden fast ejendom
 - ii) kontrakter om taletelefoni-, telex-, mobilradiotelefoni-, personsøgnings- og satellittjenester
 - iii) kontrakter om voldgifts- og mæglingstjenesteydelser.

Aftalerne har til formål:

- a) når det drejer sig om indkøbsaftaler: køb, leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer
- b) når det drejer sig om bygge- og anlægskontrakter: enten udførelse eller både udførelse og projektering eller gennemførelse på en hvilken som helst måde af de i bilag XI anførte former for bygge- eller anlægsvirksomhed. Disse kontrakter kan desuden omfatte de vareleverancer og tjenesteydelser, der er nødvendige for deres udførelse
- c) når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter: enhver anden ydelse.

Kontrakter, der omfatter både tjenesteydelser og varer, betragtes som indkøbsaftaler, når varernes samlede værdi overstiger værdien af de tjenesteydelser, kontrakten vedrører

- 5) »rammeaftale«: en aftale, som indgås mellem en af de ordregivere, der er omhandlet i artikel 2, og en eller flere leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, og som har til formål at fastlægge betingelserne, navnlig med hensyn til priser og eventuelt planlagte mængder, for kontrakter, der skal indgås i løbet af en given periode
- 6) »bydende«: en leverandør, entreprenør eller tjenesteyder, der afgiver et bud, og ansøger: den, der anmoder om opfordring til at deltage i et begrænset udbud eller et udbud efter forhandling; tjenesteyderen kan være en fysisk eller juridisk person, herunder en ordregiver som omhandlet i artikel 2
- 7) »offentligt udbud, begrænset udbud og udbud efter forhandling«: udbudsprocedurer, der anvendes af ordregiverne, og hvorved:
- a) ved offentlige udbud, alle interesserede leverandører, entreprenører eller tjenesteydere kan afgive bud
- b) ved begrænsede udbud, kun de ansøgere, der af ordregiveren modtager opfordring hertil, kan afgive bud
- c) ved udbud efter forhandling, ordregiveren henvender sig til bestemte leverandører, entreprenører eller tjenesteydere efter eget valg og forhandler kontraktvilkårene med en eller flere af disse
- 8) »tekniske specifikationer«: tekniske forskrifter, navnlig i udbudsmaterialet, som fastlægger de krævede egenskaber for et arbejde, et materiale, et produkt, en leverance eller en tjenesteydelse, og hvorved arbejdet, materialet, produktet, leverancen eller tjenesteydelsen kan beskrives objektivt således, at de opfylder kravene for den anvendelse, ordregiveren har tiltænkt dem. De tekniske forskrifter kan omfatte kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder forskrifter for materialet, produktet, leverance eller tjenesteydelse for så vidt angår kvalitetssikring, terminologi, symboler, afprøvning og prøvemethoder, emballering, mærkning og etikettering. Ved bygge- og anlægsarbejder kan de også omfatte regler for udformning og omkostningsberegning, betingelser for afprøvning af, tilsyn med og godkendelse af arbejderne samt konstruktionsteknik og -metoder samt alle andre tekniske betingelser, som ordregiveren ved almindelige eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer og dele, der indgår heri«

3) Nr. 8 til 14 i artikel 1 bliver herefter nr. 9 til 15.

4) I artikel 1 tilføjes som nr. 16:

»16) »projektkonkurrencer«: procedurer, der tager sigte på at levere et planlægnings- eller projekteringsarbejde til ordregiveren, navnlig inden for arkitekt- og ingeniørarbejde eller databehandling, og som udvælges af en jury efter udskrivning af en konkurrence med eller uden præmieuddeling.«

5) Artikel 3, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) overholder principperne om ikke-forskelsbehandling og udbud ved tildeling af indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter, navnlig for så vidt angår de oplysninger om deres hensigter om indgåelse af kontrakter, som de stiller til virksomhedernes rådighed«

6) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Ved indgåelse af indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter og ved afholdelse af projektkonkurrencer anvender ordregiverne procedurer, der er tilpasset bestemmelserne i dette direktiv.

2. Ordregiverne drager omsorg for, at der ikke finder forskelsbehandling sted af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere.

3. Ved fremsendelsen af tekniske specifikationer til leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, ved kvalifikationsbedømmelsen og udvælgelsen af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere og ved tildelingen af kontrakter kan ordregiverne stille krav for at beskytte den fortrolige karakter af de oplysninger, de fremsender.«

4. Dette direktiv begrænser ikke leverandørernes, entreprenørernes eller tjenesteydernes ret til at kræve, at ordregiverne i overensstemmelse med national lovgivning behandler de oplysninger, de fremsender, som fortrolige.

7) Artikel 6, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter eller projektkonkurrencer, som ordregivere indgår eller afholder i andet øjemed end udøvelse af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede former for virksomhed eller med henblik på udøvelse af sådan virksomhed i et tredjeland under omstændigheder, som ikke indebærer fysisk udnyttelse af et net eller geografisk område inden for Fællesskabet.

2. Dette direktiv gælder dog for kontrakter eller projektkonkurrencer, der indgås eller afholdes af ordregivere, der udøver en af de former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a) i), og som

- a) vedrører vandbygningsprojekter, kunstvanding eller dræning, når drikkevandsforsyningen udgør mere end 20 % af den samlede mængde vand, der stilles til rådighed ved hjælp af de nævnte projekter eller kunstvandings- eller dræningsanlæg, eller
- b) vedrører bortledning eller rensning af spildevand.«

8) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv gælder ikke for

- a) kontrakter, der indgås med henblik på videresalg eller udlejning til tredjemand, såfremt ordregiveren ikke har særlige eller eksklusive rettigheder til at sælge eller udleje kontraktens genstand, og andre virksomheder frit kan sælge eller udleje dem på de samme betingelser som ordregiveren
- b) tjenesteydelseskontrakter, der er direkte knyttet til videresalg eller udlejning af de i litra a) omhandlede produkter.«

9) Som artikel 10a indsættes:

»Artikel 10a

Bestemmelserne i dette direktiv finder ikke anvendelse på tjenesteydelseskontrakter, som ordregivere er forpligtet til at indgå med et organ, som selv er en ordregiver som omhandlet i artikel 1, litra b), i direktiv 00/000/EØF ⁽¹⁾, i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er forenelige med Traktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. C 23 af 31. 1. 1991, s. 1.«

10) Artikel 11, nr. 1, affattes således:

- »1) i henhold til en i overensstemmelse med Traktaten indgået international aftale mellem en medlemsstat og et eller flere tredjelande om vareleverancer, bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller projektkonkurrencer med henblik på signatarstaternes fælles gennemførelse eller udnyttelse af et projekt; enhver sådan aftale skal meddeles Kommissionen, som kan høre det ved Rådets afgørelse 71/306/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 77/63/EØF ⁽²⁾, nedsatte Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, eller, når det drejer sig om aftaler vedrørende kontrakter, der indgås

af ordregivere, der udøver en af de i artikel 2, stk. 2, litra d), omhandlede former for virksomhed, det i artikel 31 omtalte Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 15.«

11) Som artikel 11a indsættes:

»Artikel 11a

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tjenesteydelseskontrakter:

- a) som en ordregiver indgår med en ham tilknyttet virksomhed
- b) der indgås af et joint venture bestående af flere ordregivere med henblik på udøvelse af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede former for virksomhed med en virksomhed, der er tilknyttet en af de deltagende ordregivere

for så vidt som mindst 85 % af den gennemsnitlige omsætning, den pågældende virksomhed har haft i Fællesskabet i løbet af de seneste tre år, hidrører fra leveringen af tjenesteydelserne til de virksomheder, den er tilknyttet.

2. Ordregiverne meddeler Kommissionen efter anmodning fra denne følgende oplysninger vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1:

- de implicerede virksomheders navn
- de pågældende tjenesteydelseskontrakters art og værdi
- de oplysninger, som Kommissionen måtte finde nødvendige for at godtgøre, at forholdet mellem ordregiveren og den virksomhed, til hvilken kontrakterne tildeles, opfylder kravene i denne artikel.«

12) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Dette direktiv gælder for kontrakter, hvis anslåede værdi eksklusive moms andrager mindst:

- a) 400 000 ECU for indkøbsaftaler og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af ordregivere, der udøver en af de i artikel 2, stk. 2, litra a), b) og c), omhandlede former for virksomhed
- b) 600 000 ECU for indkøbsaftaler og tjenesteydelseskontrakter, der indgås af ordregivere, der udøver en af de i artikel 2, stk. 2, litra d), omhandlede former for virksomhed
- c) 500 000 ECU for bygge- og anlægskontrakter.

2. Ved beregningen af en tjenesteydelseskontrakts anslåede værdi medregner ordregiveren tjenesteydernes samlede vederlag under hensyntagen til bestemmelserne i stk. 3 til 12.

3. Ved beregningen af den anslåede værdi af kontrakter om finansielle tjenesteydelser medregnes følgende beløb:

- for så vidt angår forsikringstjenesteydelser, den præmie, der skal betales
- for så vidt angår banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser, honorarer, provisioner og rente samt andre former for vederlag.

4. Når det drejer sig om indkøbsaftaler vedrørende leasing eller leje med eller uden forkøbsret, eller når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter, hvori der ikke er fastsat en samlet pris, er beregningsgrundlaget for kontraktværdien:

- a) for tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er højst tolv måneder, den samlede kontraktværdi for hele løbetiden eller, hvis løbetiden overstiger tolv måneder, den samlede kontraktværdi, inklusive den anslåede restværdi
- b) for tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid ikke kan fastsættes nærmere, det samlede beløb, der forventes betalt i løbet af de første fire år.

5. Når en påtænkt indkøbskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt udtrykkeligt indeholder klausuler om optionsret, er beregningsgrundlaget for kontraktværdien de højst mulige totale beløb af køb, leasing eller leje med eller uden forkøbsret, inklusive optionsretten.

6. Når det drejer sig om indkøb af varer eller tjenesteydelser for en given periode ved hjælp af en række kontrakter, der skal indgås med en eller flere leverandører eller tjenesteydere, eller om kontrakter, der skal fornyes, beregnes kontraktværdien på grundlag af:

- a) den samlede værdi af de kontrakter, der er indgået i løbet af det foregående regnskabsår eller de foregående tolv måneder, og som havde sammenlignelige karakteristika, så vidt muligt korrigeret for forventede ændringer i mængde eller værdi i løbet af de efterfølgende tolv måneder, eller
- b) den sammenlagte værdi af de kontrakter, der skal indgås i løbet af de tolv måneder, der følger efter tildelingen af den første kontrakt, eller i hele kontraktens løbetid, hvis denne overstiger tolv måneder.

7. Den anslåede værdi af en kontrakt, der omfatter både tjenesteydelser og vareleverancer, beregnes på

grundlag af tjenesteydernes og vareleverancernes samlede værdi uanset deres respektive andele.

8. Værdien af en rammeaftale beregnes på grundlag af den højeste anslåede værdi af samtlige kontrakter, der påtænkes indgået i den givne periode.

9. Værdien af en bygge- og anlægskontrakt beregnes med henblik på anvendelse af stk. 1 på grundlag af arbejdets samlede værdi. Ved et arbejde forstås resultatet af et hele af bygge- og anlægsarbejder, der i sig selv skal opfylde en økonomisk funktion.

Når en vareleverance, et arbejde eller en tjenesteydelse opdeles i flere delleverancer eller delarbejder, skal værdien af hver enkelt delleverance eller delarbejde tages i betragtning ved beregningen af den i stk. 1 nævnte værdi. Er den samlede værdi af delleverancerne eller delarbejderne lig med eller større end den i stk. 1 nævnte værdi, finder bestemmelserne i dette stykke anvendelse på samtlige delleverancer eller delarbejder. Ordregiverne kan dog fravige bestemmelserne i stk. 1, når det drejer sig om delleverancer eller delarbejder, hvis anslåede værdi eksklusive moms er på under 1 000 000 ECU, når den samlede værdi af disse delleverancer eller delarbejder ikke derved overstiger 20 % af alle delleverancernes eller delarbejdernes værdi.

10. Med henblik på anvendelse af stk. 1 medregner ordregiverne i bygge- og anlægskontrakters anslåede værdi værdien af alle de til arbejdernes udførelse nødvendige vareleverancer og tjenesteydelser, som de stiller til entreprenørens rådighed.

11. Værdien af vareleverancer og tjenesteydelser, som ikke er nødvendige for udførelsen af en bestemt bygge- og anlægskontrakt, må ikke lægges til værdien af den pågældende kontrakt, hvilket indebærer, at direktivet ikke finder anvendelse på indkøbet af sådanne vareleverancer og tjenesteydelser.

12. Ordregiverne må ikke omgå dette direktiv ved at opdele kontrakter eller ved at benytte særlige metoder til at beregne kontraktværdien.

13) Følgende afsnit indsættes:

»Afsnit I A

Todelt anvendelse

Artikel 12a

Indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter samt kontrakter, der har de i bilag XVI A anførte tjenesteydelser som genstand, indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II, III og IV.

Artikel 12b

Kontrakter, der har de i bilag XVI B anførte tjenesteydelser som genstand, indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 og 18.

Artikel 12c

Kontrakter, der har de tjenesteydelser, der er anført i bilag XVI A og bilag XVI B som genstand, indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II, III og IV, hvis værdien af de i bilag XVI A anførte tjenesteydelser er større end værdien af de i bilag XVI B anførte tjenesteydelser. I modsat fald indgås de i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 og 18.«

14) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

1. Ordregiverne meddeler de leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, der er interesseret i at opnå en kontrakt, og som anmoder herom, de tekniske specifikationer, de regelmæssigt benytter i deres indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter eller tjenesteydelseskontrakter, eller de tekniske specifikationer, som de agter at benytte i forbindelse med kontrakter, der er genstand for en periodisk bekendtgørelse, jf. artikel 17.

2. Findes de tekniske specifikationer i dokumenter, der er tilgængelige for interesserede leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, er det tilstrækkeligt at henvise til disse dokumenter.«

15) Artikel 15, stk. 2. litra b), affattes således:

»b) hvis en kontrakt indgås udelukkende med henblik på forskning, forsøg, undersøgelser eller udvikling og ikke tilsigter afkast eller genindtjening af forsknings- og udviklingsomkostningerne, og for så vidt som indgåelsen af en sådan kontrakt ikke er til skade for udbydelsen af senere kontrakter, der primært har samme formål«

16) Artikel 15, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) hvis kontrakten af tekniske kunstneriske årsager eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af en eneret, kun kan overdrages til en bestemt leverandør, entreprenør eller tjenesteyder.«

17) Artikel 15, stk. 2, litra f), affattes således:

»f) ved supplerende arbejder eller tjenesteydelser, der ikke var omfattet af det oprindelige projekt eller den først indgåede kontrakt, og som på grund af uforudsete omstændigheder er blevet nødvendige

for udførelsen af kontrakten, hvis kontrakten indgås med den entreprenør eller tjenesteyder, der udførte den oprindelige kontrakt, og for så vidt som:

— disse supplerende arbejder eller tjenesteydelser ikke teknisk eller økonomisk kan adskilles fra den oprindelige kontrakt uden væsentlige ulemper for ordregiverne, eller

— disse supplerende arbejder eller tjenesteydelser til trods for, at de kan adskilles fra den oprindelige kontrakt, er strengt nødvendige af hensyn til kontraktens opfyldelse«

18) I artikel 15, stk. 2, tilføjes som litra l):

»l) når den pågældende tjenesteydelseskontrakt er et led i en projektkonkurrence, der afholdes i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, og som i henhold til de herfor gældende regler skal indgås med en af vinderne af konkurrencen, når alle vinderne af konkurrencen deltager i proceduren.«

19) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. For indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter kan udbud ske:

a) ved bekendtgørelse affattet i overensstemmelse med bilag XII, del A, B eller C, eller

b) ved vejledende periodisk bekendtgørelse affattet i overensstemmelse med bilag XIV, eller

c) ved bekendtgørelse om anvendelse af et kvalifikationssystem affattet i overensstemmelse med bilag XIII.«

20) Artikel 16, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) skal det af bekendtgørelsen specifikt fremgå, hvilke leverancer, arbejder eller tjenesteydelser kontrakten vedrører.«

21) artikel 16 indsættes som stk. 4:

»4. For projektkonkurrencer sker udbud ved bekendtgørelse affattet i overensstemmelse med bilag XVII.«

22) Artikel 16, stk. 4, bliver herefter artikel 16, stk. 5.

23) I artikel 17, stk. 1, tilføjes som litra c):

»c) for tjenesteydelseskontrakter: det samlede beløb for de kontrakter inden for hver af de i bilag XVI A anførte kategorier af tjenesteydelser, som

de agter at indgå i løbet af de næste tolv måneder, og hvis samlede anslåede værdi under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 12 er lig med eller større end 750 000 ECU.»

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

1. Projektkonkurrencer gennemføres efter de nedenfor anførte regler. Når projektkonkurrencer afholdes som en særskilt procedure, finder disse regler kun anvendelse, hvis de samlede konkurrencepræmier og de samlede betalinger til deltagerne er lig med eller større end 200 000 ECU.

2. Adgangen til at deltage i projektkonkurrencer må ikke begrænses til personer fra en medlemsstats område eller en del heraf.

3. Når der er tale om projektkonkurrencer med et begrænset antal deltagere, anvender de ordregivende myndigheder reglerne i artikel 25.

4. Juryen må udelukkende bestå af personer, der ikke har nogen finansiell forbindelse med deltagerne i konkurrencen eller står i noget særligt forhold til disse. Hvis der kræves bestemte faglige kvalifikationer af deltagerne i en konkurrence, skal flertallet af jurymedlemmerne besidde de samme kvalifikationer. Juryen er uafhængig i sine afgørelser. Den træffer afgørelse på grundlag af anonyme projekter og alene ud fra de kriterier, der er fastsat i konkurrenceudskrivningsvilkårene, jf. bilag XVII.

5. Medlemsstaterne kan forpligte ordregivende myndigheder til efterfølgende at indgå kontrakt med en af vinderne af en projektkonkurrence.»

25) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Ordregivere, der har indgået en kontrakt eller har afholdt en projektkonkurrence, skal senest to måneder efter kontraktens indgåelse på betingelser, der fastsættes af Kommissionen, meddele Kommissionen resultatet heraf efter fremgangsmåden i artikel 32 og ved en bekendtgørelse affattet i overensstemmelse med bilag XV eller bilag XVIII.

2. Oplysningerne i afsnit I i bilag XV eller i bilag XVIII offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I denne forbindelse tager Kommissionen hensyn til følsomme forretningsmæssige oplysninger, som ordregiverne måtte gøre gældende ved fremsendelsen af oplysningerne, specielt vedrørende punkt 6 og 9 i bilag XV.

3. Ordregivere, der anvender bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, litra b), eller indgår kontrakter om de i bilag XVI B anførte tjenesteydelser, må i punkt 3 i bilag XV kun angive kontraktgenstandens hovedbetegnelse efter klassifikationen i bilag XVI.

4. Oplysningerne i del II i bilag XV offentliggøres ikke, undtagen af statistiske grunde og da i forenklet form.»

26) Artikel 19, stk. 5, affattes således:

»5. Kontrakter eller projektkonkurrencer, for hvilke der offentliggøres en bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til artikel 16, stk. 1 eller stk. 4, må ikke offentliggøres på anden måde, før bekendtgørelsen er blevet tilsendt Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. En sådan anden offentliggørelse må ikke indeholde andre oplysninger end dem, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

27) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. Ordregiverne tilsender normalt udbudsmaterialet og de supplerende dokumenter til leverandørerne, entreprenørerne eller tjenesteyderne senest seks dage efter at have modtaget anmodning herom, forudsat at anmodningen er modtaget i tide.«

28) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

1. Ordregiveren kan i udbudsmaterialet oplyse eller kan af en medlemsstat forpligtes til at oplyse, hos hvilken myndighed eller hvilke myndigheder de bydende kan få oplysning om, hvilke forpligtelser der gælder i henhold til bestemmelserne om arbejdspladsbeskyttelse og arbejdsforhold i øvrigt i den medlemsstat, region eller lokalitet, hvor arbejderne eller tjenesteydelserne skal udføres, og som finder anvendelse på de arbejder og tjenesteydelser, der skal udføres på stedet under kontraktens opfyldelse.

2. Den ordregiver, der afgiver de i stk. 1 nævnte oplysninger, anmoder de bydende eller deltagerne i udbudsproceduren om at angive, at de ved udarbejdelsen af deres bud har taget hensyn til de forpligtelser, der gælder i henhold til bestemmelserne om arbejdspladsbeskyttelse og arbejdsforhold i øvrigt på det sted, hvor arbejderne eller tjenesteydelserne skal udføres. Dette hindrer ikke anvendelsen af bestemmelserne i artikel 27, stk. 5, om undersøgelse af unormalt lave bud.»

29) Artikel 24, stk. 1, 3, 5, 7 og 8, affattes således:

»1. Ordregiverne kan, hvis de ønsker det, oprette og anvende et kvalifikationssystem for leverandører, entreprenører og tjenesteydere.«

»3. Kvalifikationskriterierne og -reglerne udleveres efter anmodning til interesserede leverandører, entreprenører og tjenesteydere. Ajourføringer af disse kriterier og regler meddeles interesserede leverandører, entreprenører og tjenesteydere. Såfremt en ordregiver finder, at andre ordregiveres eller organers kvalifikationssystem opfylder dens krav, meddeler den de interesserede leverandører, entreprenører og tjenesteydere disse andre ordregiveres eller organers navn.«

»5. Når ordregiverne træffer afgørelse om, hvorvidt en ansøger er kvalificeret, eller når kvalifikationskriterierne eller -reglerne ajourføres, må de ikke

- stille administrative, tekniske eller finansielle krav til nogle leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, som ikke er blevet stillet til andre
- forlange afprøvninger eller dokumentation, som overlapper allerede tilgængelige objektive beviser.«

»7. Der opbevares en liste over kvalificerede leverandører, entreprenører eller tjenesteydere; listen kan opdeles i virksomhedskategorier efter den kontrakttype, for hvilken kvalifikationen gælder.

8. Ordregiverne kan kun af grunde, der bygger på kriterierne i stk. 2, bringe en leverandørs, entreprenørs eller tjenesteyders status som kvalificeret til ophør. Hensigten om at gøre dette skal på forhånd meddeles leverandøren, entreprenøren eller tjenesteyderen skriftligt med angivelse af en begrundelse for dette skridt.«

30) Artikel 25, stk. 1, affattes således:

»1. Ordregivere, der udvælger ansøgere i forbindelse med begrænsede udbud eller udbud efter forhandling, skal følge de objektive kriterier og regler, de har fastlagt, og som er tilgængelige for interesserede leverandører, entreprenører og tjenesteydere.«

31. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Hvis ordregiverne kræver, at der fremlægges attester udstedt af uafhængige organer til attestering af tjenesteyderens overensstemmelse med bestemte kvalitetsstandarder, skal disse henvise til kvalitetssikringssystemer, der bygger på de europæiske standarder af EN 29000-serien certificeret af organer, der opfylder de europæiske standarder an EN 45000-serien. Ordregi-

verne skal anerkende tilsvarende attester udstedt af organer fra andre medlemsstater.

De skal ligeledes acceptere anden form for dokumentation for tilsvarende kvalitetssikringsforanstaltninger fra tjenesteydere, der ikke har adgang til at få udstedt sådanne attester eller ikke har mulighed for at få dem udstedt inden for den gældende frist.«

32) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

1. Der kan afgives bud eller forhandles af sammenslutninger af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere. Af sådanne sammenslutninger kan ikke forlanges, at de med henblik på at afgive bud eller på at forhandle skal have en bestemt retlig form, men den udvalgte sammenslutning kan tvinges til at antage en bestemt retlig form, når den har fået tildelt kontrakten, hvis denne omdannelse er nødvendig af hensyn til kontraktens opfyldelse.

2. Ansøgere eller bydende, som i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er etableret, har ret til at udføre den pågældende tjenesteydelse, kan ikke afvises alene med den begrundelse, at det i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontrakten tildeles, forlanges, at de skulle have været enten en fysisk eller en juridisk person.

3. Af juridiske personer kan forlanges, at de i budet eller anmodningen om deltagelse opgiver navn og relevante faglige kvalifikationer for de af deres medarbejdere, der vil være ansvarlige for tjenesteydelsens udførelse.«

33) Artikel 27, stk. 1, affattes således:

»1. Uden at det berører de nationale love eller administrative bestemmelser om vederlag for visse tjenesteydelser, lægger ordregiverne følgende kriterier til grund for tildelingen af kontrakter:

a) enten, når tildelingen sker på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud, forskellige kriterier, der varierer efter kontrakten, f. eks. leverings- eller udførelsesfrist, driftsomkostninger, rentabilitet, kvalitet, æstetisk og funktionsmæssig værdi, teknisk værdi, eftersalgsservice og teknisk bistand, forpligtelser med hensyn til reservedele, leveringsgaranti og pris

b) eller udelukkende den laveste pris.«

34) I artikel 27 indsættes følgende stykke:

»6. Når der er tale om bud afgivet af en offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed, skal ordregiveren navnlig spørge, om budet er påvirket af offentlige midler tildelt til:

- a) udligning af driftstab
- b) kapitaltilførsel
- c) indskud, som ikke skal tilbagebetales, eller lån på fordelagtige vilkår
- d) indrømmelse af økonomiske fordele i form af afkald på overskud eller undladelse af at inddrive fordringer
- e) afkald på normal forrentning af indskudte offentlige midler
- f) kompensation for finansielle byrder pålagt af de offentlige myndigheder.

Ordregiveren underretter Kommissionen, hvis den agter at indgå kontrakt med en bydende, hvis bud er påvirket af nogen af disse faktorer.»

35) Som artikel 29a indsættes:

»Artikel 29a

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis deres virksomheder støder på generelle vanskeligheder af retlig eller faktisk art i forbindelse med at få tildelt tjenesteydelseskontrakter i tredjelande.

2. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1992 og derefter periodisk rapport til Rådet om, hvilke fremskridt der gøres med liberaliseringen af tjenesteydelseskontrakter i tredjelande, og hvorledes det går med forhandlingerne med disse lande om dette spørgsmål, især i GATT.

3. I alle tilfælde, hvor Kommissionen enten på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af oplysninger fra andre kilder konstaterer, at tredjelande ved indgåelsen af tjenesteydelseskontrakter

- a) ikke giver EF-virksomheder samme faktiske adgang til sådanne kontrakter, som Fællesskabet giver virksomheder fra det pågældende land
- b) ikke giver EF-virksomheder national behandling eller de samme konkurrencemæssige muligheder som nationale virksomheder, eller
- c) giver virksomheder fra andre tredjelande en gunstigere behandling end EF-virksomheder

kan Kommissionen indlede forhandlinger med henblik på at rette op på forholdet.

4. I de i stk. 3 anførte tilfælde kan Kommissionen ud over de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette stykke, træffe afgørelse om i et tidsrum, der fastsættes i afgørelsen, at suspendere eller begrænse tildelingen af tjenesteydelseskontrakter til

- a) virksomheder, der er underlagt det pågældende tredjelandets lovgivning
- b) virksomheder, der er tilknyttet de i litra a) anførte virksomheder, og som har deres registrerede kontor i Fællesskabet, men ikke har nogen reel og løbende forbindelse med en medlemsstats økonomi
- c) virksomheder, der afgiver bud, hvis genstand er tjenesteydelser, der har deres oprindelse i det pågældende tredjeland.

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat træffe afgørelse om passende foranstaltninger efter høring af medlemsstaterne efter proceduren i artikel 32, stk. 5, 6 og 7. Anmodes Kommissionen af en medlemsstat om at træffe foranstaltninger, træffer den afgørelse senest tre måneder efter modtagelse af anmodningen.

Den underretter Rådet og medlemsstaterne om sin afgørelse.

Enhver medlemsstat kan forelægge Kommissionens afgørelse for Rådet senest fire uger efter datoen for afgørelsen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse senest tre måneder herefter.

5. Denne artikel berører ikke Fællesskabets forpligtelser i forhold til tredjelande.»

36) I artikel 30, stk. 1, udgår følgende ord: »vedrørende programmet«.

37) Artikel 33, stk. 1. litra a), affattes således:

- »a) virksomhedernes, leverandørernes eller tjenesteydernes kvalifikation og udvælgelse samt tildelingen af kontrakterne«

38) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 1. juli 1992 foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne vedrørende indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter i dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at disse foranstaltninger først finder anvendelse fra den 1. januar 1993.

2. Medlemsstaterne anvender senest den 1. januar 1993 bestemmelserne vedrørende tjenesteydelseskontrakter i dette direktiv.

3. For Kongeriget Spanien ændres datoen den 1. januar 1993 til den 1. januar 1996. For Den Helleniske Republik og den Portugisiske Republik ændres datoen den 1. januar 1993 til den 1. januar 1998.

4. Rådets henstilling 84/550/EØF af 12. november 1984 med henblik på første fase i åbningen af et offentligt telekommunikationsmarked ⁽¹⁾ trækkes tilbage med virkning fra datoen for medlemsstaternes iværksættelse af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 16. 11. 1984, s. 54.«

39. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 37a

Når medlemsstaterne vedtager de i artikel 37 omhandlede foranstaltninger, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.«

40. Bilagsfortegnelsen og bilag XII, XIV og XV affattes som angivet i bilagsfortegnelsen og bilag XII, XIV og XV i bilaget til dette direktiv.

41. Bilag XVI A, XVI B, XVII og XVIII i bilaget til dette direktiv tilføjes.

Artikel 2

Kommissionen vedtager senest den 1. januar 1993 et direktiv, der kodificerer bestemmelserne i direktiv 90/531/EØF og bestemmelserne i dette direktiv efter proceduren i artikel 32, stk. 4 til 7.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1993 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Spanien kan dog fastsætte, at de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger først finder anvendelse fra den 1. januar 1996. Grækenland og Portugal kan fastsætte, at de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger først finder anvendelse fra den 1. januar 1998.

3. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

»BILAGSFORTEGNELSE

BILAG I:	Ordregivere inden for produktion, transport eller distribution af drikkevand
BILAG II:	Ordregivere inden for produktion, transport eller distribution af elektricitet
BILAG III:	Ordregivere inden for transport eller distribution af gas eller varme
BILAG IV:	Ordregivere inden for efterforskning efter og udvinding af olie eller gas
BILAG V:	Ordregivere inden for efterforskning efter og udvinding af kul eller fast brændsel
BILAG VI:	Ordregivere inden for jernbanetransport
BILAG VII:	Ordregivere inden for bytransport med jernbane, sporvogn, trolleybus eller bus
BILAG VIII:	Ordregivere inden for området lufthavnsfaciliteter
BILAG IX:	Ordregivere inden for området søhavne eller havne ved indre vandveje eller andre terminalfaciliteter
BILAG X:	Ordregivere inden for telekommunikation
BILAG XI:	Liste over former erhvervsvirksomhed svarende til den systematiske fortegnelse over økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber
BILAG XII:	A. offentligt udbud B. Begrænset udbud C. Udbud efter forhandling
BILAG XIII:	Bekendtgørelse om kvalifikationssystemet
BILAG XIV:	Periodisk bekendtgørelse A. For indkøbsaftaler B. For bygge- og anlægskontrakter C. For tjenesteydelseskontrakter
BILAG XV:	Bekendtgørelse om indgåede kontrakter I. Oplysninger til offentliggørelse i <i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> II. Oplysninger, der ikke er bestemt til offentliggørelse
BILAG XVI:	A. Tjenesteydelser i den i artikel 12a anførte betydning B. Tjenesteydelser i den i artikel 12b anførte betydning
BILAG XVII:	Bekendtgørelse om projektkonkurrencer
BILAG XVIII:	Bekendtgørelse om resultaterne af projektkonkurrencer

BILAG XII

A. OFFENTLIGT UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kontraktens art (indkøbsaftale, bygge- og anlægskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt: hvis der er tale om en rammeaftale, angives dette).
3. Leverings- eller udførelsested.
4. For indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter:
 - a) Arten og mængden af de varer, der skal leveres,
eller
ydelseernes art og omfang, generel beskrivelse af bygge- og anlægsarbejdet.
 - b) Angivelse af, om leverandørerne kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed.

Hvis bygge- og anlægsarbejdet eller kontrakten er opdelt i flere delarbejder, størrelsen af de forskellige delarbejder og mulighed for at afgive bud på et, flere eller samtlige delarbejder.
 - c) For bygge- og anlægskontrakter:

Angivelse af entreprisens eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. For tjenesteydelseskontrakter:
 - a) Angivelse af, om udførelsen af tjenesteydelsen ved lov eller administrativ bestemmelse er forbeholdt en bestemt profession.
 - b) Denne lovs eller administrative bestemmelses reference.
 - c) Angivelse af, om juridiske personer skal anføre navn og faglige kvalifikationer for de medarbejdere, der vil være ansvarlige for udførelse af tjenesteydelsen.
 - d) Angivelse af, om der kan afgives bud på en del af de pågældende tjenesteydelser.
6. Angivelse af, om der kan afgives alternative bud.
7. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske specifikationer, jf. artikel 13, stk. 6.
8. Kontraktens varighed eller frist for udførelse af tjenesteydelsen.
9.
 - a) Navn og adresse på det kontor, hvortil der kan rettes henvendelse for at få udleveret udbudsmaterialet og de supplerende dokumenter
 - b) I givet fald beløb, der skal erlægges for at modtage disse dokumenter, samt betalingsbetingelser.
10.
 - a) Sidste frist for modtagelse af bud.
 - b) Adresse, hvortil de skal sendes.
 - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på.
11.
 - a) Personer, der har adgang til at overvære åbningen af buddene.
 - b) Dato, klokkeslæt og sted for åbning af buddene.
12. I givet fald sikkerhedstillelse og garantier, som forlanges.
13. De vigtigste finansierings- og betalingsvilkår og/eller henvisninger til forskrifter, hvoraf disse fremgår.
14. I givet fald den retlige form, som det konsortium af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, hvem kontrakten tildeles, skal have.
15. De minimumskrav af økonomisk og teknisk art, som leverandør, entreprenør eller tjenesteyder, til hvem kontrakten tildeles, skal opfylde.

16. Periode, i hvilken den bydende er forpligtet til at vedstå sit bud.
17. Kriterier, der vil blive lagt til grund for tildelingen af kontrakter, og deres prioritering. Andre kriterier end den laveste pris skal nævnes, hvis de ikke fremgår af udbudsbetingelserne.
18. Andre oplysninger.
19. I givet fald henvisning til offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.
20. Dato for ordregiverens afsendelse af bekendtgørelsen.
21. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (oplyses af dette).

B. BEGRÆNSET UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kontraktens art (indkøbsaftale, bygge- og anlægskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt: hvis der er tale om en rammeaftale, angives dette).
Kategori tjenesteydelse ifølge bilag XVI A og XVI B samt beskrivelse (CPC-klassifikation).
3. Leverings- eller udførelsessted.
4. For indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter:
 - a) Arten og mængden af de varer, der skal leveres,
eller
ydernes art og omfang, generel beskrivelse af bygge- og anlægsarbejdet.
 - b) Angivelse af, om leverandørerne kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed.
Hvis bygge- og anlægsarbejdet eller kontrakten er opdelt i flere delarbejder, størrelsen af de forskellige delarbejder og mulighed for at afgive bud på et, flere eller samtlige delarbejder.
 - c) For bygge- og anlægskontrakter:
Angivelse af entreprisens eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. For tjenesteydelseskontrakter:
 - a) Angivelse af, om udførelsen af tjenesteydelsen ved lov eller administrativ bestemmelse er forbeholdt en bestemt profession.
 - b) Denne lovs eller administrative bestemmelses reference.
 - c) Angivelse af, om juridiske personer skal anføre navn og faglige kvalifikationer for de medarbejdere, der vil være ansvarlige for udførelse af tjenesteydelsen.
 - d) Angivelse af, om der kan afgives bud på en del af de pågældende tjenesteydelser.
6. Angivelse af, om der kan afgives alternative bud.
7. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske specifikationer, jf. artikel 13, stk. 6
8. Kontraktens varighed eller frist for udførelse af tjenesteydelsen.
9. I givet fald den retlige form, som det konsortium af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, hvem kontrakten tildeles, skal have.
10.
 - a) Sidste frist for modtagelse af bud.
 - b) Adresse, hvortil de skal sendes.
 - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på.
11. Sidste frist for afsendelse af opfordringer til at afgive bud.
12. I givet fald sikkerhedsstillelse og garantier, som forlanges.
13. De vigtigste finansierings- og betalingsvilkår og/eller henvisninger til forskrifter, hvoraf disse fremgår.
14. Oplysning om leverandørens, entreprenørens eller tjenesteyderens egne forhold og de minimumskrav af økonomisk og teknisk art, som leverandøren, entreprenøren eller tjenesteyderen skal opfylde.
15. Kriterier, der vil blive lagt til grund for tildelingen af kontrakter, hvis disse ikke fremgår af opfordringen til at afgive bud.
16. Andre oplysninger.
17. I givet fald henvisning til offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.
18. Dato for ordregiverens afsendelse af bekendtgørelsen.
19. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (oplyses af dette).

C. UDBUD EFTER FORHANDLING

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kontraktens art (indkøbsaftale, bygge- og anlægskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt: hvis der er tale om en rammeaftale, angives dette).
Kategori tjenesteydelse ifølge bilag XVI A og XVI B samt beskrivelse (CPC-klassifikation).
3. Leverings- eller udførelsessted.
4. For indkøbsaftaler og bygge- og anlægskontrakter:
 - a) Arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, generel beskrivelse af bygge- og anlægsarbejdet.
 - b) Angivelse af, om leverandørerne kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed.

Hvis bygge- og anlægsarbejdet eller kontrakten er opdelt i flere delarbejder, størrelsen af de forskellige delarbejder og mulighed for at afgive bud på et, flere eller samtlige delarbejder.
 - c) For bygge- og anlægskontrakter:

Angivelse af entreprisens eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. For tjenesteydelseskontrakter:
 - a) Angivelse af, om udførelsen af tjenesteydelsen ved lov eller administrativ bestemmelse er forbeholdt en bestemt profession.
 - b) Denne lovs eller administrative bestemmelses reference.
 - c) Angivelse af, om juridiske personer skal anføre navn og faglige kvalifikationer for de medarbejdere, der vil være ansvarlige for udførelse af tjenesteydelsen.
 - d) Angivelse af, om der kan afgives bud på en del af de pågældende tjenesteydelser.
6. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske specifikationer, jf. artikel 13, stk. 6.
7. Kontraktens varighed eller frist for udførelse af tjenesteydelsen.
8.
 - a) Sidste frist for modtagelse af bud.
 - b) Adresse, hvortil de skal sendes.
 - c) Det eller de sprog, de skal være affattet på.
9. I givet fald sikkerhedsstillelse og garantier, som forlanges.
10. De vigtigste finansierings- og betalingsvilkår og/eller henvisninger til forskrifter, hvoraf disse fremgår.
11. I givet fald den retlige form, som det konsortium af leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, hvem kontrakten tildeles, skal have.
12. Oplysning om leverandørens, entreprenørens eller tjenesteyderens egne forhold og de minimumskrav af økonomisk og teknisk art, som leverandøren, entreprenøren eller tjenesteyderen skal opfylde.
13. I givet fald navn og adresse på de leverandører, entreprenører eller tjenesteydere, som ordregiveren allerede har udvalgt.
14. I givet fald dato for tidligere offentliggørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
15. Andre oplysninger.
16. I givet fald henvisning til offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.

17. Dato for ordregiverens afsendelse af bekendtgørelsen.
 18. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (oplyses af dette).
-

BILAG XIV

PERIODISK BEKENDTGØRELSE

C. For tjenesteydelseskontrakter

1. Navn, adresse telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer på ordregiveren eller det kontor, hvortil der kan rettes henvendelse for at få yderlige oplysninger.
 2. Planlagte samlede indkøb inden for hver af de i bilag XVI A anførte kategorier af tjenesteydelser.
 3. a) Foreløbig dato for udbudsprocedurernes begyndelse (hvis denne kendes).
b) Den valgte udbudsform.
 4. Andre oplysninger (f. eks. angivelse af, om der senere offentliggøres en udbudsbekendtgørelse).
 5. Dato for ordregiverens afsendelse af bekendtgørelsen.
 6. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (oplyses af dette).
-

BILAG XV

BEKENDTGØRELSE OM INDGÅEDE KONTRAKTER

I. Oplysninger til offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende

1. Ordregiverens navn og adresse.
2. Kontraktens art (indkøbsaftale, bygge- og anlægskontrakt eller tjenesteydelseskontrakt; hvis der er tale om en rammeaftale, angives dette).
3. Mindst en kort beskrivelse af varernes, arbejderne eller tjenesteydernes art.
4. a) Udbudsform (bekendtgørelse om kvalifikationssystem, periodisk bekendtgørelse, indkaldelse af bud).
b) Henvisning til offentliggørelsen af bekendtgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
c) For kontrakter, der indgås uden udbud, angives den relevante bestemmelse i artikel 13, stk. 2, eller artikel 12b.
5. Udbudsprocedure (offentligt udbud, begrænset udbud eller udbud efter forhandling).
6. Antal modtagne bud.
7. Dato for indgåelse af kontrakten.
8. Pris, der er betalt for lejlighedskøb i henhold til artikel 15, stk. 2, litra j).
9. Navn og adresse på leverandøren(erne), entreprenøren(erne) eller tjenesteyderen(ne).
10. I givet fald angivelse af, om kontrakten er eller forventes givet i underentreprise.
11. Fakultative oplysninger:
 - del af kontrakten, der forventes givet i underentreprise til tredjemand, samt værdien af denne del.
 - kriterier for tildeling af kontrakten.
 - kontraktpris (eller minimums-/maksimumspriser).

II. Oplysninger, der ikke er bestemt til offentliggørelse

12. Antal indgåede kontrakter (når en kontrakt er blevet delt mellem flere leverandører, entreprenører eller tjenesteydere).
13. Værdien af hver indgået kontrakt.
14. Varens eller tjenesteydelsens oprindelsesland (oprindelse inden for eller uden for Fællesskabet samt i sidstnævnte tilfælde angivelse af tredjeland).
15. Har der været gjort brug af undtagelserne i artikel 13, stk. 6, fra anvendelsen af europæiske specifikationer? I bekræftende fald hvilke(n)?
16. Hvilket kriterium er blevet anvendt ved kontrakttildelingen (det økonomisk mest fordelagtige bud, den laveste pris, de efter artikel 28 tilladte kriterier)?
17. Er kontrakten blevet tildelt en bydende, som afgav et alternativt bud, jf. artikel 27, stk. 3?
18. Er nogle bud blevet valgt fra med den begrundelse, at de var unormalt lave, jf. artikel 27, stk. 5?
19. Dato for ordregivernes afsendelse af bekendtgørelsen.

BILAG XVI A

TJENESTEYDELSER I DEN I ARTIKEL 12A ANFØRTE BETYDNING

Kategori	Titel	CPC-afdeling, -gruppe, -klasse eller -underklasse
1	Maintenance and repair services	6112, 6122, 633, 886
2	Land transport services, including armoured car services, and courier services, except transport of mail	712 (undtagen 71235), 7512, 87304
3	Air transport services of passengers and freight, except transport of mail	73 (undtagen 7321)
4	Transport of mail by land, except rail, and by air	71235, 7321
5	Telecommunications services	752 ⁽¹⁾
6	Financial services a) Insurance services b) Banking and investment services	ex 81 812, 814
7	Computer and relating services	84
8	R & D services ⁽²⁾	85
9	Accounting, auditing and bookkeeping services	862
10	Market research and public opinion polling services	864
11	Management consulting services and related services	865, 866 ⁽³⁾
12	Architectural services; Engineering services and integrated engineering services; Urban planning and landscape architectural services; Related scientific and technical consulting services; Technical testing and analysis services	867
13	Advertising services	871
14	Building-cleaning services and property management services	874 82201, 82202
15	Publishing and printing services on a fee or contract basis	88442
16	Sewage and refuse disposal: sanitation and similar services	94

⁽¹⁾ Undtagen taletelefoni, telex, radiotelefoni, personsøgning og satellitkommunikation.

⁽²⁾ Som defineret i ottende betragtning.

⁽³⁾ Undtagen voldgifts- og mæglingstjenesteydelser.

BILAG XVI B

TJENESTEYDELSER I DEN I ARTIKEL 12B ANFØRTE BETYDNING

Kategori	Titel	CPC-afdeling, -gruppe, -klasse eller -underklasse
17	Hotel and restaurant services	64
18	Transport services by rail	711
19	Water transport services	72
20	Supporting and auxiliary transport services	74
21	Legal services	861
22	Placement and supply services of personnel	872
23	Investigation and security services (except armoured car services)	873 (undtagen 87304)
24	Education and vocational educational services	92
25	Health and social services	93
26	Recreational, cultural and sporting services	96
27	Other services	

*BILAG XVII***BEKENDTGØRELSE OM PROJEKTKONKURRENCER**

1. Navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer på ordregiveren og på det kontor, hvortil der kan rettes henvendelse for at få udleveret de supplerende dokumenter.
2. Projektbeskrivelse.
3. Konkurrencens art: åben eller begrænset.
4. Ved åbne konkurrencer: sidste frist for modtagelse af projekter.
5. Ved begrænsede konkurrencer:
 - a) Påtænkt deltagerantal eller minimums- og maksimumsantal deltagere.
 - b) I givet fald navn på allerede udvalgte deltagere.
 - c) Kriterierne for udvælgelse af deltagere.
 - d) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om at deltage.
6. I givet fald angivelse af, om deltagelse er forbeholdt en bestemt profession.
7. Kriterierne for vurdering af projekter.
8. I givet fald navn på valgte medlemmer af juryen.
9. Angivelse af, om juryens afgørelse er bindende for ordregiveren.
10. I givet fald antal præmier, der vil blive uddelt, og værdien af disse.
11. I givet fald nærmere oplysninger om betalinger til alle deltagere.
12. Angivelse af, om præmiemodtagerne har ret til at få tildelt opfølgende kontrakter.
13. Andre oplysninger.
14. Dato for afsendelse af bekendtgørelsen.
15. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.

*BILAG XVIII***RESULTATER AF PROJEKTKONKURRENCER**

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Projektbeskrivelse.
3. Samlet deltagerantal.
4. Antal udenlandske deltagere.
5. Konkurrencens vinder(e).
6. I givet fald præmie(r) uddelt.
7. Andre oplysninger.
8. Projektkonkurrencebekendtgørelsens reference.
9. Dato for afsendelse af bekendtgørelsen
10. Dato for modtagelse af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV

om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (tiende
særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

(91/C 337/02)

KOM(91) 466 endelig udg. — SYN 369

(Forelagt af Kommissionen den 3. december 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til EØF-Traktaten, særlig artikel 118A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet
efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed,
Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg,

og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til meddelelse fra Kommissionen om dens pro-
gram for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdsplad-
sen ⁽¹⁾ har Kommissionen planlagt aktioner med henblik på
i højere grad at lade sikkerhedsmæssige aspekter indgå
såvel i udformningen og indretningen af fartøjerne som i
tilrettelæggelsen af arbejdsopgaverne;

Rådet har i sin resolutionen af 21. december 1987 om
sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen ⁽²⁾ taget
til efterretning, at Kommissionen agter at forelægge det en
række minimumsforskrifter vedrørende tilrettelæggelse af
arbejdstageres sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold
på arbejdspladsen;

for at sikre de berørte arbejdstageres sikkerhed og sundhed
er det bydende nødvendigt at overholde de minimumsfos-
krifter, der kan sikre et højere niveau for sikkerhed og
sundhed om bord på fiskerfartøjer;

arbejds- og levevilkårene om bord på fiskerfartøjer er
særligt vanskelige, og derfor er antallet af dødsulykker i
forbindelse med arbejde inden for havfiskeriet meget
stort;

dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16,
stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om
iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejds-
tagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽³⁾ bestem-
melserne i nævnte direktiv finder derfor i fuld udstrækning
anvendelse på arbejdet om bord på fiskerfartøjer, dog med
forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmel-
ser i nærværende direktiv;

dette direktiv udgør en konkret foranstaltning som led i
gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre
marked;

de særdirektiver, der allerede er vedtaget inden for området
sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, finder anvendelse
på havfiskeri, medmindre andet angives, og derfor er det i
givet fald nødvendigt at præcisere de særlige forhold, der er
kendetegnende for dette arbejde, med henblik på bedst
muligt at få gennemført disse særdirektiver;

Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og
sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand
om bord på søfartøjer ⁽⁴⁾ finder fuldt ud anvendelse på
havfiskeriområdet;

dette direktiv udgør et konkret element i forbindelse med
gennemførelsen af den sociale dimension i det indre mar-
ket —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Formål

Artikel 1

1. Ved dette direktiv, som er et særdirektiv i henhold til
artikel 16 i Rådets direktiv 89/391/EØF, fastsættes mini-

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 183 af 24. 7. 1990, s. 6 — Forslag.

mumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer.

2. Bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på det område, der er beskrevet i stk. 1, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

Definition

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- »fiskerfarøj« (herefter benævnt fartøj): ethvert fartøj, som er registreret i en medlemsstat eller sejler under en medlemsstats flag, og som har en længde mellem perpendiculariteterne på mindst 12 m og som anvendes til fangst eller forarbejdning af fisk eller andre levende ressourcer fra havet
- »havfisker«: enhver arbejdstager, som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 89/391/EØF, der udfører et arbejde på et fiskerfartøj, samt enhver person, som under udførelsen af sit arbejde der, er underlagt skibsførerens myndighed i forbindelse med det pågældende arbejde
- »skibsreder« den registrerede ejer af et fartøj, medmindre fartøjet er blevet totalbefragtet eller helt eller delvis drives af en fysisk eller juridisk person, som er en anden end den registrerede ejer, i henhold til en indgået aftale; i så fald anses skibsrederen for i givet fald at være totalbefragteren eller den fysiske eller juridiske person, som sørger for driften af skibet.

Generelle bestemmelser

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at påse:

- at skibsrederne sikrer, at deres fartøjer under skibsførerens ansvar kan anvendes under navnlig meteorologiske forhold, som ikke bringer havfiskernes sikkerhed og sundhed i fare
- at der ved gennemførelsen af artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 89/391/EØF, tages hensyn til risici, som resten af besætningen eventuelt udsættes for
- at de begivenheder, der indtræffer, mens fartøjet er på havet, og som har eller kan få betydning for havfiskernes sundhed og sikkerhed om bord, beskrives detaljeret i en rapport, som sendes til den dertil udpegede søfartsmyndighed, og at de omhyggeligt og detaljeret indføres i logbogen, hvis det i henhold til gældende nationale love og administrative bestemmelser kræves, at en sådan føres på den pågældende type fartøj.

Fartøjer, der tages i anvendelse for første gang

Artikel 4

De fartøjer, der fra og med den 1. januar 1996 udrustes for første gang, skal opfylde de minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed, der er anført i bilag I og bilag III.

Minimumsforskrifterne i bilag I anvendes på de i denne artikels stk. 1 omtalte fartøjer, medmindre der findes gældende fællesskabsbestemmelser i henhold til Traktatens 100 A, for så vidt som der med disse bestemmelser nås et beskyttelsesniveau, der er mindst lige så dækkende.

Fartøjer, der allerede er taget i anvendelse

Artikel 5

De fartøjer, der allerede er udrustet inden den 1. januar 1996, skal senest tre år efter denne dato opfylde de minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed, der er anført i bilag II og bilag III.

Ændringer af fartøjer

Artikel 6

Foretages der fra og med den 1. januar 1996 konstruktionsmæssige ændringer og/eller ombygninger af fartøjerne, skal disse ændringer og/eller ombygninger være i overensstemmelse med de hertil svarende minimumsforskrifter i bilag I og bilag III.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsrederen for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed

- sørger for, at fartøjerne og installationerne og anordningerne, herunder navnlig de der er nævnt i bilag I og II, vedligeholdes teknisk, og for at konstaterede fejl og mangler, som kan bringe fiskernes sikkerhed og sundhed i fare, rettes og udbedres så hurtigt som muligt
- træffer foranstaltninger til at sikre regelmæssig rengøring af fartøjerne og af samtlige installationer og anordninger for at sikre forsvarlige hygiejniske forhold
- sørger for, at der om bord på fartøjet forefindes et tilstrækkeligt antal hensigtsmæssige rednings- og overlevelsesmidler, som er i god stand, og som svarer til specifikationerne i bilag III

- ved gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 89/656/EØF ⁽¹⁾ tager hensyn til specifikationerne i bilag IV om personlige værnemidler.

Underretning af havfiskerne

Artikel 8

Medmindre andet følger af artikel 10 i Rådets direktiv 89/391/EØF, skal havfiskerne underrettes om samtlige foranstaltninger, der skal træffes vedrørende sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer.

Oplæring af havfiskerne

Artikel 9

Medmindre andet følger af artikel 12 i Rådets direktiv 89/391/EØF, skal havfiskerne have en tilstrækkelig oplæring inden for sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer, bl. a. i form præcise instrukser.

Oplæringen vedrører navnlig anvendelse af rednings- og overlevelseshjælp og, for de pågældende havfiskere, anvendelse af fangstredskaber og spilanlæg samt forskellige former for signalgivning, især ved hjælp af fagter.

Indgående oplæring

Artikel 10

Medmindre andet følger af artikel 5, stk 3, i Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på søfartøjer, skal alle personer, der i givet fald kan få kommandoen over et fartøj, have en indgående oplæring inden for:

- forebyggelse af arbejdsulykker om bord
- fartøjets stabilitet og opretholdelse af stabiliteten under alle lastningsforhold og under fiskeri
- navigation og radiokommunikation.

Høring af havfiskerne og deres medbestemmelseret

Artikel 11

Havfiskerne og/eller deres repræsentanter høres og har medbestemmelseret i henhold til artikel 11 i Rådets direk-

tiv 89/391/EØF, for så vidt angår samtlige spørgsmål, der er omfattet af nærværende direktiv og de hertil knyttede bilag.

Tilpasning af bilagene

Artikel 12

Rent tekniske tilpasninger af bilagene som følge af:

- vedtagelse af direktiver om teknisk harmonisering og standardisering, vedrørende visse aspekter inden for det i nærværende direktiv omhandlede område og/eller af
- tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser og specifikationer samt indvundne erfaringer inden for sikkerhed og sundhed om bord på fartøjer

vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved deres officielle bekendtgørelse ledsages af en henvisning hertil. Medlemsstaterne træffer selv bestemmelse om en sådan henvisnings udformning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale forskrifter, som de allerede har udstedt eller udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne forelægger hvert femte år Kommissionen en rapport om den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv med anførelse af de af arbejdsmarkedets parter fremførte synspunkter.

Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen underretning herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(¹) EFT nr. L 393 af 30. 12. 1989, s. 18.

BILAG I

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED FISKEFARTØJER, DER TAGES I ANVENDELSE FOR FØRSTE GANG, OMHANDLET I ARTIKEL 4, 6 OG 7 I DIREKTIVET**1. Indledende bemærkning**

De i dette bilag fastsatte forpligtelser er gældende, hvor forholdene gør det nødvendigt i forbindelse med arbejdsstedet eller aktiviteten, omstændighederne eller en mulig risiko om bord på et fiskerfartøj.

2. Soliditet og stabilitet

2.1. Fartøjets skrog, overbygning og dækshuse, maskinrumsskakter, nedgange og andre konstruktioner samt udstyr skal være således udført, at fartøjet kan modstå alle forudseelige forhold, som kan opstå i forbindelse med den sejlads, fartøjet er beregnet til.

2.2. Skroget på et fartøj, der benyttes til issejlads, skal forstærkes under hensyn til de forventede navigationsforhold og fartsområde.

2.3. Under de for fartøjet fastsatte driftsforhold skal det i ubeskadiget tilstand have og opretholde tilstrækkelig stabilitet.

2.4. Enhver person, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj, skal kende de parametre, som har indflydelse på dette fartøjs stabilitet, for at kunne drage omsorg herfor under alle lastekonditioner samt under fiskeri. Oplysninger om fartøjets stabilitetsforhold skal forefindes om bord og være tilgængelige for vagtmandskabet.

3. Elektriske installationer

De elektriske installationer skal udformes og udføres på en sådan måde, at de ikke indebærer nogen fare, og således:

- at besætning og fartøj beskyttes mod elektriske faremomenter,
- at alle anlæg, der er nødvendige for at opretholde normale forhold i fartøjet, hvad angår drifts- og opholdsforhold, kan fungere ordentligt uden benyttelse af elektrisk nødenergikilde
- at driften af de elektriske anlæg, der er af væsentlig betydning for sikkerheden, opretholdes under forskellige nødsituationer.

En elektrisk nødenergikilde skal være anbragt uden for maskinrummet og skal være således indrettet, at nøddriften sikres i tilfælde af brand eller andet havari i rum, der indeholder den elektriske hovedenergikilde.

Nødenergikilden skal for at muliggøre redningsaktioner være i stand til samtidig og i mindst 3 timer at forsyne følgende anlæg:

- alt internt kommunikationsudstyr, brandalarmsystemer og signaler, der kræves i en nødsituation
- navigationslys, som kræver en elektrisk kilde, og nødbelysning om bord
- drift af brandpumper eller eventuelle nødlæsepumper.

Hovedstrømtavle og nødstrømtavle skal placeres hver for sig, således at de ikke ved et uheld på én gang kan udsættes for vand eller ild.

4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange

4.1. Der skal til enhver tid være uhindret adgang til flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, og disse skal så direkte som muligt føre til frit dæk eller til et sikkerhedsområde og derfra til redningsudstyr, således at fiskerne hurtigt og sikkert kan forlade deres arbejdsplads og opholdsrum.

4.2. Flugtvejenes, evakueringsmulighedernes og nødudganges antal, fordeling og dimensioner skal afpasses efter det højeste antal personer, der kan være til stede.

- 4.3. Nødudgangsdørene og andre nødudganges vind- og vandtæthed og brandsikringen af disse skal tilpasses deres placering og deres specifikke funktion.
- Nødudgangsdøre skal straks og uden besvær kunne åbnes fra begge sider af enhver person, der kan få brug for at benytte dem i nødstilfælde.
- 4.4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange skal afmærkes i henhold til nationale love til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF ⁽¹⁾.
- Afmærkninger skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandige.
- 4.5. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange samt adgangsveje og -døre hertil må ikke være blokerede af genstande, men skal til enhver tid kunne benyttes uhindret.
- 4.6. I tilfælde af strømafbrydelse skal flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, hvortil der kræves belysning, være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

5. Branddetektion og -bekæmpelse

- 5.1. Alt efter fartøjets dimensioner og anvendelse, forhåndenværende udstyr, forhåndenværende stoffers, produkters og materialers fysiske og kemiske karakteristika og det højeste antal personer, der må være til stede, skal mandskabsaptering, indvendige arbejdssteder og om nødvendigt lastrum være forsynet med egnet brandslukningsmateriel og om nødvendigt med branddetektorer og alarmsystemer.
- 5.2. Ikke-automatisk brandslukningsmateriel skal være lettilgængeligt og lethåndterligt.
- Det skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF
- Sådan afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandig.

6. Ventilation af lukkede arbejdssteder

Lukkede arbejdssteder skal under hensyntagen til arbejdsmetoderne og den fysiske belastning, som arbejdstagerne udsættes for, være forsynet med frisk luft i tilstrækkelig mængde.

Benyttes ventilationsanlæg, skal dette holdes i funktionsdygtig stand.

En eventuel optrædende defekt skal udløse en alarm, når dette er nødvendigt af hensyn til fiskernes sundhed.

7. Temperaturen i lokalerne

Temperaturen i opholdsrum, arbejdslokaler, sanitære lokaler og lokaler beregnet til førstehjælp skal svare til disse lokalers specifikke formål.

8. Naturlig og kunstig belysning på arbejdsstedet

- 8.1. Der skal så vidt muligt være en tilstrækkelig naturlig belysning på arbejdsstederne, og de skal være udstyret med kunstig belysning, der er tilpasset forholdene i forbindelse med fiskeri, uden risiko for fiskernes sikkerhed og sundhed eller for andre fartøjers navigation.
- 8.2. Belysningsinstallationer i arbejdslokaler, på trapper, ved lejdere og i gange skal være anbragt således, at den valgte belysningsform ikke frembyder nogen ulykkesrisiko for fiskerne og ikke er til hinder for navigering af fartøjet.
- 8.3. Arbejdssteder, hvor fiskerne er særligt udsat for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, skal være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 7. 9. 1977, s. 12.

9. Lokalernes gulve, vægge og lofter

- 9.1. Lokalernes gulve skal være forsynet med skridsikker overflade og skal holdes fri for forhindringer.

Rum, hvor der er installeret arbejdspladser, skal være tilstrækkeligt lyd- samt varme- og kuldeisolerede under hensyn til opgavernes art og fiskernes fysiske aktivitet.

- 9.2. I lokalerne skal gulvenes, væggenes og lofternes overflade være af en sådan beskaffenhed, at der ved rengøring og rensning kan opnås forsvarlige hygiejniske forhold.

10. Døre

- 10.1. Placeringen og antallet af døre i vandtætte skotter og vejrtætte lukkede overbygninger skal begrænses så meget, som er foreneligt med fiskerfartøjets konstruktion og normale drift; åbninger skal forsynes med tilstrækkelige lukkemidler.

- 10.2. Døre og især skydedøre, når disse ikke kan undgås, skal fungere, uden at fiskerne udsættes for risiko ulykker ulykker navnlig i dårligt vejr og ved høj sø.

11. Adgangsveje — farlige områder

- 11.1. Gange, trunke, den ydre del af dækshuse og generelt alle adgangsveje skal være forsynet med gelænder, håndlister eller stræktov eller andre sikkerhedsanordninger til brug for mandskabet i forbindelse med aktiviteterne om bord.

Områder omkring foden og toppen af lejdere og trapper skal være forsynet med skridsikker overflade.

- 11.2. Faste lejdere samt trapper skal være af passende størrelse og soliditet og være forsynet med skridsikre trin samt håndlister. Hvis toppen af lejderen på det øverste dæk fører ind i en trunk, skal der være en afsats. Hvis lejderen fører til en åbning på det øverste dæk, skal håndlisten forlænges hen til gelænderet, som beskytter åbningen på det øverste dæk.

- 11.3. Hvis der er risiko for, at fiskeren kan falde gennem åbninger i dækket eller fra det ene dæk til det andet, skal der overalt, hvor det er muligt, være en hensigtsmæssig beskyttelse i form af gelænder af en passende højde og under alle omstændigheder over 1 m.

- 11.4. På alle udsatte steder på arbejdsdækket skal der anbringes effektive skanseklædninger af en passende højde for at beskytte mandskabet mod overskylning på dækket under hensyn til de sø- og vejrforhold, hvorunder fartøjet benyttes. Disse skanseklædninger forsynes med spygatsrender eller lignende anordninger til hurtig afledning af vand.

Højden af den faste skanseklædning skal være tilstrækkelig til at sikre fiskerne mod at falde, og skal i alle tilfælde være mindst 750 mm.

Hvis skanseklædning af ovennævnte højde udgør en hindring for udførelse af opgaver på dele af dækket, skal der træffes andre foranstaltninger for at opretholde det samme sikkerhedsniveau.

- 11.5. Adgangsveje, som indrettes over dækket, til installationer (anvendelse og vedligeholdelse af disse installationer) skal udformes således, at mandskabets sikkerhed opretholdes. For at forhindre fald skal der være gelændere eller lignende beskyttelsesforanstaltninger af passende højde.

- 11.6. På hæktrawlere med ramper skal rampen være udstyret med en port eller andre sikkerhedsanordninger af samme højde som den tilstødende skanseklædning for at beskytte fiskerne mod vand, der kommer fra hækken, og mod risiko for at falde ned på rampen. Port eller andre anordninger skal let kunne åbnes og lukkes, om muligt ved fjernstyring, og skal kun være åben ved ophaling af trawlet og skal kunne lukkes, så snart trawlet er blevet halet om bord.

12. Indretning af arbejdspladser

- 12.1. I indtaklingsområde, i maskinrum, værksteder, køkken og andre arbejdsområder skal overfladen gøres skridsikker.

- 12.2. Arbejdsområder skal holdes frie, skal beskyttes mod søen og skal forsynes med passende beskyttelse for at forhindre fiskerne i at falde om bord eller over bord.

Områder, hvor fisken håndteres, skal være tilstrækkeligt rummelige, både hvad angår højde og overflade.

- 12.3. Kontrollen med fartøjets fremdrivningsmotorer skal foregå fra et lokale, som er adskilt fra maskinrummet og lyd- og varmeisoleret i forhold hertil, og adgang hertil må ikke være via maskinrummet.

- 12.4. Betjeningsanordningerne til spilanlæg skal være anbragt på et område, som er tilstrækkelig stort til at operatørerne kan arbejde uhindret.

Spilanlæg skal desuden være forsynet med automatiske stopanordninger i tilfælde af ukorrekt brug og med nødstopanordninger.

- 12.5. Den, der betjener spilanlæg, skal have et passende udsyn herover og over mændene, mens de arbejder.

Hvis spilanlæg betjenes fra broen, skal operatøren også have et klart udsyn over mændene, mens de arbejder, enten direkte eller via en dertil egnet anordning.

- 12.6. Der skal benyttes et pålideligt kommunikationssystem mellem broen og arbejdsdækket.

- 12.7. Det skal så vidt muligt, ved hjælp af beskyttelsesanordninger, undgås, at der findes ubeskyttede trosser, slæbeliner og bevægelige udstyr.

Der skal anbringes anordninger til kontrol med indhalet last, især på trawlere:

- anordninger til fastholdelse af trawlskovlene
- anordninger til stabilisering af fangstposens svingninger efter indhaling.

13. Aptering

- 13.1. Anbringelse, bygning, lyd- og varmeisolering og indretning af skibsmandskabets opholdsrum, tjenestrum og adgangsførhold hertil skal være således, at der opnås beskyttelse mod vejr og sø, vibrationer og gener i forbindelse med fremdrivning, og uddunstning fra andre rum, som vil kunne genere fiskerne i deres hvileperioder. Der skal træffes passende foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygere mod gener fra tobaksrøg.

- 13.2. Mandskabsapteringen skal være indrettet således, at der under alle forhold sikres et tilstrækkeligt luftskifte, og at kondensvand undgås.

Lukafet skal være forsynet med forsvarlig belysning bestående af:

- passende almen belysning
- dæmpet almen belysning for at undgå at forstyrre fiskere, som hviler sig
- lokal belysning i hver køje

- 13.3. Kabyssen og spiserummet skal være af passende størrelse, være passende oplyst og ventuleret og være lette at renholde.

Der skal være et proviantrum af passende størrelse, som skal være ventileret for at sikre, at det holdes frisk og tørt.

Der skal være køleskabe eller andre muligheder for opbevaring af proviant ved lav temperatur.

14. Sanitære forhold

På farøjer med lukaf skal der indrettes brusefaciliteter med varmt vand. De sanitære faciliteter, håndvaske og eventuelle bruserum, skal være forsvarligt installerede, udstyrede og ventilerede. Der skal være indrettet toiletter. De skal være adskilte fra andre sanitære faciliteter. Der skal være adgang til disse faciliteter fra lukafet, således at mandskabet ikke skal passere det åbne dæk.

15. **Falderebstrappe og landgangsbro**

Der skal være en falderebstrappe, en landgangsbro eller anden lignende anordning, som giver forsvarlig og sikker adgang til fartøjet.

16. **Støj**

Medmindre andet er fastsat i de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 86/188/EØF ⁽¹⁾, der finder anvendelse på arbejdstagere under arbejdet, skal støjen i mandskabsapteringen (især kahytter) og i de sanitære lokaler reduceres til et niveau, som er foreneligt med disse lokalers funktion.

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 24. 5. 1986, s. 28.

BILAG II

MINIMUMFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED FISKEFARTØJER, DER ALLEREDE ER TAGET I ANVENDELSE, OMHANDLET I ARTIKEL 5 OG 7 I DIREKTIVET**1. Indledende bemærkning**

De i dette bilag fastsatte forpligtelser er gældende, hvor forholdene gør det nødvendigt i forbindelse med arbejdsstedet eller aktiviteten, omstændighederne eller en mulig risiko om bord på et fiskerfartøj.

2. Soliditet og stabilitet

2.1. Fartøjets skrog, overbygning og dækshuse, maskinrumsskakter, nedgange og andre konstruktioner samt udstyr skal være således udført, at fartøjet kan modstå alle forudseelige forhold, som kan opstå i forbindelse med den sejlads, fartøjet er beregnet til.

2.2. Skroget på et fartøj, der benyttes til issejads, skal forstærkes under hensyn til de forventede navigationsforhold og fartsområde.

2.3. Under de for fartøjet fastsatte driftsforhold skal det i ubeskadiget tilstand have og opretholde en tilstrækkelig stabilitet.

2.4. Enhver person, som kan komme ud for at skulle føre et fartøj, skal kende de parametre, som har indflydelse på dette fartøjs stabilitet, for at kunne drage omsorg herfor under alle laste konditioner samt under fiskeri. Oplysninger om fartøjets stabilitetsforhold skal forefindes om bord og være tilgængelige for vagtmandskabet.

3. Elektriske installationer

De elektriske installationer skal udformes og udføres på en sådan måde, at de ikke indebærer nogen fare, og således:

- at besætning og fartøj beskyttes mod elektriske faremomenter
- at alle anlæg, der er nødvendige for at opretholde normale forhold i fartøjet, hvad angår drifts- og opholdsforhold, kan fungere ordentligt uden benyttelse af elektrisk nødenergikilde
- at driften af de elektriske anlæg, der er af væsentlig betydning for sikkerheden, opretholdes under forskellige nødsituationer.

En elektrisk nødenergikilde skal være anbragt uden for maskinrummet og skal være således indrettet, at nøddriften sikres i tilfælde af brand eller andet havari i rum, der indeholder den elektriske hovedenergikilde.

Nødenergikilden skal for at muliggøre redningsaktioner være i stand til samtidig og i mindst 3 timer at forsyne følgende anlæg:

- alt internt kommunikationsudstyr, brandalarmsystemer og signaler, der kræves i en nødsituation
- navigationslys, som kræver en elektrisk kilde, og nødbelysning om bord
- drift af brandpumper eller eventuelle nødlænsepumper.

Hovedstrømtavle og nødstrømtavle skal placeres hver for sig, således at de ikke ved et uheld på én gang kan udsættes for vand eller ild.

4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange

4.1. Der skal til enhver tid være uhindret adgang til flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, og disse skal så direkte som muligt føre til frit dæk eller til et sikkerhedsområde og derfra til redningsudstyr, således at fiskerne hurtigt og sikkert kan forlade deres arbejdsplads og opholdsrum.

4.2. Flugtvejenes, evakueringsmulighedernes og nødudgangenes antal, fordeling og dimensioner skal afpasses efter det højeste antal personer, der kan være til stede.

- 4.3. Nødudgangsdørenes og andre nødudganges vind- og vandtæthed og brandsikringen af disse skal tilpasses deres placering og deres specifikke funktion.

Nødudgangsdøre skal straks og uden besvær kunne åbnes fra begge sider af enhver person, der kan få brug for at benytte dem i nødstilfælde.

- 4.4. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange skal afmærkes i henhold til nationale love til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF.

Afmærkninger skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandige.

- 4.5. Flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange samt adgangsveje og -døre hertil må ikke være blokerede af genstande, men skal til enhver tid kunne benyttes uhindret.

- 4.6. I tilfælde af strømafbrydelse skal flugtveje, evakueringsmuligheder og nødudgange, hvortil der kræves belysning, være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

5. Branddetektion og -bekæmpelse

- 5.1. Alt efter fartøjets dimensioner og anvendelse, forhåndenværende udstyr, forhåndenværende stoffers, produkters og materialers fysiske og kemiske karakteristika og det højeste antal personer, der må være til stede, skal mandskabsaptering og indvendige arbejdssteder og om nødvendigt lastrum være forsynet med egnet brandslukningsmateriel og om nødvendigt med branddetektorer og alarmsystemer.

- 5.2. Ikke-automatisk brandslukningsmateriel skal være lettilgængeligt og lethåndterligt.

Det skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/576/EØF.

Sådan afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være bestandig.

6. Ventilation af lukkede arbejdssteder

Lukkede arbejdssteder skal under hensyntagen til arbejdsmetoderne og den fysiske belastning, som arbejdstagerne udsættes for, være forsynet med frisk luft i tilstrækkelig mængde.

Benyttes ventilationsanlæg, skal dette holdes i funktionsdygtig stand.

7. Temperaturen i lokalerne

Temperaturen i opholdsrum, arbejdslokaler, sanitære lokaler og lokaler beregnet til førstehjælp skal svare til disse lokalers specifikke formål.

8. Naturlig og kunstig belysning på arbejdsstedet

- 8.1. Der skal så vidt muligt være en tilstrækkelig naturlig belysning på arbejdsstederne, og de skal være udstyret med kunstig belysning, der er tilpasset forholdene i forbindelse med fiskeri, uden risiko for fiskernes sikkerhed og sundhed eller for andre fartøjers navigation.

- 8.2. Belysningsinstallationer i arbejdslokaler, på trapper, ved lejdere og i gange skal være anbragt således, at den valgte belysningsform ikke frembyder nogen ulykkesrisiko for fiskerne og ikke er til hinder for navigering af fartøjet.

- 8.3. Arbejdssteder, hvor fiskerne er særligt udstat for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, skal være forsynet med tilstrækkelig nødbelysning.

9. Lokalernes gulve, vægge og lofter

- 9.1. Lokalernes gulve skal være forsynet med skridsikker overflade og skal holdes fri for forhindringer.

Rum, hvor der er installeret arbejdspladser, skal være tilstrækkeligt lyd- samt varme- og kuldeisolerede under hensyn til opgavernes art og fiskernes fysiske aktivitet.

- 9.2. I lokalerne skal gulvenes, væggenes og lofternes overflade være af en sådan beskaffenhed, at der ved rengøring og rensning kan opnås forsvarlige hygiejniske forhold.

10. Døre

- 10.1. Placeringen og antallet af døre i vandtætte skotter og vejrtætte lukkede overbygninger skal begrænses så meget, som er foreneligt med fiskerfartøjets konstruktion og normale drift; åbninger skal forsynes med tilstrækkelige lukkemidler.
- 10.2. Døre og især skydedøre, når disse ikke kan undgås, skal fungere, uden at fiskerne udsættes for risiko for ulykker navnlig i dårligt vejr og ved høj sø.

11. Adgangsveje — farlige områder

- 11.1. Gange, trunke, den ydre del af dækshuse og generelt alle adgangsveje skal være forsynet med gelænder, håndlister eller stræktov eller andre sikkerhedsanordninger til brug for mandskabet i forbindelse med aktiviteterne om bord.

Områder omkring foden og toppen af lejdere og trapper skal være forsynet med skridsikker overflade.

- 11.2. Faste lejdere samt trapper skal være af passende størrelse og soliditet og være forsynet med skridsikre trin samt håndlister. Hvis toppen af lejderen på det øverste dæk fører ind i en trunk, skal der være en afsats. Hvis lejderen fører til en åbning på det øverste dæk, skal håndlisten forlænges hen til gelænderet, som beskytter åbningen på det øverste dæk.
- 11.3. Hvis der er risiko for, at fiskeren kan falde gennem åbninger i dækket eller fra det ene dæk til det andet, skal der overalt, hvor det er muligt, være en hensigtsmæssig beskyttelse i form af gelænder af en passende højde og under alle omstændigheder over 1 m.

- 11.4. På alle udsatte steder på arbejdsdækket skal der anbringes effektive skanseklædninger af en passende højde for at beskytte mandskabet mod overskylning på dækket under hensyn til de sø- og vejrforhold, hvorunder fartøjet benyttes. Disse skanseklædninger forsynes med spygatsrender eller lignende anordninger til hurtig afledning af vand.

Højden af den faste skanseklædning skal være tilstrækkelig til at sikre fiskerne mod at falde, og skal i alle tilfælde være mindst 750 mm.

Hvis skanseklædning af ovennævnte højde udgør en hindring for udførelse af opgaver på dele af dækket, skal der træffes andre foranstaltninger for at opretholde det samme sikkerhedsniveau.

12. Indretning af arbejdspladser

- 12.1. I indtaklingsområde, i maskinrum, værksteder, køkken og andre arbejdsområder skal overfladen gøres skridsikker.

- 12.2. Arbejdsområder skal holdes frie, skal beskyttes mod søen og skal forsynes med passende beskyttelse for at forhindre fiskerne i at falde om bord eller over bord.

Områder, hvor fisken håndteres, skal være tilstrækkeligt rummelige, både hvad angår højde og overflade.

- 12.3. Når fartøjets konstruktion gør det muligt, skal betjeningsanordningerne til spilanlæg være anbragt på et område, som er tilstrækkelig stort til at operatørerne kan arbejde uhindret.

Spilanlæg skal desuden være forsynet med stopanordninger, som automatisk træder i funktion i tilfælde af ukorrekt brug, samt med nødstopanordninger.

- 12.4. Når fartøjets konstruktion gør det muligt, skal den, der betjener spilanlæg, have et passende udsyn herover og over mændene, mens de arbejder.

Hvis spilanlæg betjenes fra broen, skal operatøren også have et klart udsyn over mændene, mens de arbejder, enten direkte eller via en dertil egnet anordning.

- 12.5. Der skal benyttes et pålideligt kommunikationssystem mellem broen og arbejdsdækket.
- 12.6. Det skal så vidt muligt, ved hjælp af beskyttelsesanordninger, undgås, at der findes ubeskyttede trosser og slæbeliner og bevægelige udstyrsdele.
- Der skal anbringes betjeningsanordninger til kontrol med indhalet last, især på trawlere:
- anordninger til fastholdelse af trawlskovlene
 - anordninger til stabilisering af fangstposens svingninger efter indhaling.
13. **Aptering**
- 13.1. Mandskabsapteringen skal være således udstyret og indrettet, at der opnås mindst mulig støj, vibrationer og gener i forbindelse med fremdrivning, og uddunstning fra andre rum; apteringen skal være forsynet med forsvarlig belysning.
- 13.2. Der skal være køleskabe eller andre muligheder for opbevaring af proviant ved lav temperatur.
- 13.3. Der skal forefindes toilet og håndvask og om muligt et brusebad, og de skal være forsvarligt installerede og ventilerede.
14. **Falderebstrappe og landgangsbros**
- Der skal være en falderebstrappe, en landgangsbros eller anden lignende anordning, som giver forsvarlig og sikker adgang til fartøjet.
-

*BILAG III***MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED REDNINGS- OG OVERLEVELSESUDSTYR I HENHOLD TIL ARTIKEL 4, 5, 6 OG 7**

1. Fiskerfartøjer, der sejler mere end 20 sømil ud fra den nærmeste kyst, udstyres med et radiofyrt til lokalisering af ulykker, som er beregnet til hydrostatisk udkastning, og som fungerer på den internationale nødfrekvens 406,025 MHz med et kodningssystem efter fartøjets kaldesignal. Dette radiofyrt skal let kunne flyttes over på en kollektiv redningsanordning.
2. På hvert enkelt fartøj skal der findes et tilstrækkeligt antal redningsbåde eller -flåder med plads til alle ombordværende, som skal placeres og fastgøres på en sådan måde, at de kan søsættes ved simpel nedsænkning ved hjælp af deres egen vægt uden vertikale eller horisontale hindringer mellem deres udgangsposition og havoverfladen. Der skal være let, hurtig og sikker adgang til disse redningsfartøjer.
3. Redningsbådes og -flåders armering skal være udformet således, at den letter en hurtig indskibning. Den skal desuden sikre, at de er synlige dag og nat samt ved hjælp af radar. Armeringen skal omfatte:
 - en bådshage til andre anordninger end gummibåde samt tovværk
 - årer samt et mere end tilstrækkeligt antal åregange
 - fødevarereserver og drikkevand til tre dage
 - instruktionsliste og passende overlevelsesudstyr
 - en vandtæt førstehjælpskasse, der opfylder mindstekraverne til kategori D i bilag II i Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på søfartøjer.

En afprøvning af søsætningen af redningsbådene skal finde sted mindst hver tredje måned.

4. Redningskranse, redningsveste og redningsdragter skal foreligge i tilstrækkeligt antal, og det skal være let og hurtigt at tage dem på. I nærheden af redningsdragterne skal der anbringes gelændere eller håndtag, som letter påklædningen.

*BILAG IV***MINIMUMSFORSKRIFTER FOR SIKKERHED OG SUNDHED I FORBINDELSE MED PERSONLIGE VÆRNEMIDLER I HENHOLD TIL ARTIKEL 7**

1. En arbejdsvest med en effektiv opdrift og indsat sele skal benyttes ved arbejde på åbent dæk, hvis de øvrige beskyttelsesordninger, som f. eks. skanseklædning, gelændere, beskyttelsesbøjler og håndlister ikke giver tilstrækkelig sikkerhed.
2. De personlige værnemidler, der bæres i form af dragter eller over arbejdstøjet, skal være i stærke farver, som står i kontrast til omgivelserne på havet, og være klart synlige i mørke.
3. De personlige værnemidler, der anvendes til beskyttelse af hovedet eller øjene, skal kunne fastgøres solidt til hovedet.

JURIDISKE TEKSTER (MÆLKESEKTOREN)

KOM(91) 409 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 11. november 1991)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. .../..

af ...

om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

(91/C 337/03)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til artikel 5b i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1630/91 ⁽²⁾, skal der hvert år fastsættes en garantitærskel for mælk; tillægsafgiftsordningen i henhold til artikel 5c i samme forordning har et tilsvarende formål og erstatter i realiteten artikel 5b, som derfor bør ophæves;

for enkeltheds og klarheds skyld vil det være lovgivningsteknisk hensigtsmæssigt at opstille de grundlæggende bestemmelser vedrørende tillægsafgiftsordningen i en særskilt forordning; derfor bør artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 ændres —

I forordning (EØF) nr. 804/68 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5b udgår.

2) Artikel 5c affattes således:

»Prisordningen oprettes uden hensyn til gennemførelsen af tillægsafgiften i henhold til forordning (EØF) nr. .../.. ⁽³⁾«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 19.⁽³⁾ Se side 35 i denne Tidende.

Forslag til
RÅDET FORORDNING (EØF) Nr. .../..
af ...
om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter
(91/C 337/04)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾ er der fra den 2. april 1984 indført en ordning med en tillægsafgift i sektoren; formålet med ordningen, der blev indført for en periode på otte år med ophør den 31. marts 1992, var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel for mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det heraf følgende strukturoverskud; ordningen har i væsentlig grad bidraget til, at mælkeproduktionen er faldet, men den er fortsat nødvendig, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; afgiftsordningen bør derfor videreføres for yderligere otte tolv månedersperioder fra den 1. april 1992;

for at udnytte den indvundne erfaring og for at forenkle ordningen og gøre den klarere, således at retssikkerheden for producenter og andre berørte sikres, bør den videreførte ordnings grundregler fastlægges ved en selvstændig forordning, dog således at deres omfang og deres mangfoldighed af aspekter reduceres; Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1639/91 ⁽³⁾, bør derfor ophæves; Kommissionen bør beføjes til direkte at kunne iværksætte ordningen efter de principper, der således fastlægges;

den metode, der blev vedtaget i 1984, og som indebærer en garantitærskel og en afgift på de indsamlede eller direkte

solgte mælkemængder, der ligger over denne garantitærskel, bør bevares; tærsklen udtrykkes for hver medlemsstat ved en samlet garantimængde, som summen af de individuelt tildelte mængder ikke må overskride, hvilket både gælder for leverancer og for direkte salg; mængderne fastlægges for de kommende otte perioder, og der tages ved fastlæggelsen hensyn til forskellige forhold, der dels har forbindelse med ordningens tidligere periode, dels med de dispositioner, der nødvendigvis må træffes for den kommende tid;

på grund af markedssituationen blev det nødvendigt midlertidigt at suspendere en del af referencemængderne fra den fjerde tolv månedersperiode, jf. forordning (EØF) nr. 775/87 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3643/90 ⁽⁵⁾; der er blevet ydet en aftagende godtgørelse til producenterne i fem år for de således suspenderede mængder; da der fortsat foreligger en overskudssituation, er det nødvendigt at konsolidere suspension på 4,5 % af referencemængderne, hvilket kan ske ved, at de samlede garantimængder reduceres endeligt;

der blev straks fra begyndelsen oprettet en fællesskabsreserve, for at der kunne tages hensyn til, at det for visse medlemsstater var vanskeligt at iværksætte ordningen med produktionsstyring i mælkesektoren; reserven er blevet forhøjet gentagne gange af hensyn til bestemte medlemsstaters og producenters særlige behov; det er hensigtsmæssigt at drage de endelige konsekvenser og integrere de forskellige dele af fællesskabsreserven i de samlede garantimængder, og fællesskabsreserven afskaffes hermed;

da det er uomgængelig nødvendigt at tilvejebringe en vis ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, kan det ikke undgås, at referencemængderne nedskæres med yderligere 3 % for alle medlemsstaterne, der må være solidariske i denne indsats; da dette får følger for oksekødssektoren, må nedskæringen fordeles ligeligt over de tre tolv månedersperioder 1992/93, 1993/94 og 1994/95;

den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der er til rådighed pr. 31. marts 1992, hvor

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 9.

afgiftsordningens første otte anvendelsesperioder udløber; og det bør nærmere fastlægges, efter hvilke principper eller ud fra hvilke bestemmelser mængden skal eller kan nedsættes eller forhøjes under den forlængede ordning;

ved reglerne om de individuelle referencemængders fastlæggelse bør der tages hensyn til producenter, som har fået tildelt en særlig mængde på foreløbig basis under den tidligere ordning, ligesom der i overensstemmelse med de nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik bør tages hensyn til bestemte producenters særlige situation, for så vidt angår fremtidig tildeling af supplerende eller særlige referencemængder inden for den samlede garantimængde, og især til unge landbrugere, producenter med en kvalitetsproduktion, der kan gå til direkte salg, og producenter, som kører et agromiljøprogram, herunder sådanne der bevarer den genetiske mangfoldighed ved at holde lokale racer;

det er hensigtsmæssigt, at producenterne kan forhøje eller etablere en referencemængde ved tilsvarende nedsættelse eller afskaffelse af den anden, når anmodningen er behørigt begrundet, fordi producenten står over for definitive ændringer i afsætningsbehovet;

en midlertidig afståelse af en del af den individuelle referencemængde har været en forbedring af ordningen i de medlemsstater, som har tilladt dette; muligheden bør derfor udvides til principielt at gælde alle producenter;

afgiften bør for leverancer og for direkte salg fastsættes til 115 % af indikativprisen for mælk; det er ikke begrundet, at der fastsættes forskellige satser, og desuden må der tages hensyn til den vilkårlighed, som kontrollen med direkte salg vil frembyde, når producenten på anmodning får forhøjet en mængde som følge af den tilsvarende nedgang i den anden mængde;

for leverancerne bør den afgift, producenten pålignes, erlægges af opkøberen, som overvælter den på den pris, der betales for mælken; opkøberen er bedst placeret til at foretage det fornødne; for at ordningen fortsat kan forvaltes smidigt, bør det fastsættes, at overskridelse kan udlignes på alle de individuelle referencemængder inden for indsamlingsområdet eller, hvis der er tale om gruppering af opkøbere, i samme geografiske område;

efter artikel 12, litra c), i forordning (EØF) nr. 857/84 blev producentsammenslutninger eller foreninger heraf betragtet som producenter; der bør på ny gives en sådan mulighed i artikel 7 i nærværende forordning, men for en

begrænset periode og på betingelse af, at den kun gøres gældende for at der kan foretages de strukturelle og administrative tilpasninger, der er nødvendige for anvendelse af fællesskabsordningen under overholdelse af producenternes individuelle rettigheder;

afgiften, der er fastsat i denne forordning, skal regulere og stabilisere mælkemarkedet, og provenuet bør derfor anvendes til finansiering af udgifterne i mælkesektoren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For yderligere otte på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 1992, indføres der en tillægsafgift, der betales af producenter af komælk for de mængder mælk eller mælkeækvivalent, der er leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en mængde, der skal fastlægges nærmere.

Afgiften fastsættes til 115 % af indikativprisen for mælk.

Artikel 2

1. For leverancer erlægger opkøberen den afgift, producenterne pålignes for de mængder mælk eller mælkeækvivalent, som de har leveret opkøberen i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger summen af de individuelle referencemængder, producenterne råder over.

Opkøberen overvælter afgiften på den mælkepris, der erlægges for den pågældende periode, på de producenter, der har bidraget til overskridelsen, efter at han har fordelt de af overskridelsen omfattede mængder mellem de øvrige producenter i forhold til de individuelle referencemængder, som disse råder over.

2. For direkte salg erlægger producenten over for medlemsstatens kompetente organ den afgift, der er pålagt for de mængder mælk eller mælkeækvivalent, som er solgt i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger den referencemængde, producenten råder over.

Artikel 3

Summen af de individuelle referencemængder må ikke overstige følgende samlede mængder (i tusind tons):

- 1) for tolv månedersperioden fra den 1. april 1992 til den 31. marts 1993:

Artikel 4

(1 000 tons)

	leverancer	direkte salg
Belgien	2 887,610	369,461
Danmark	4 379,010	0,941
Tyskland	27 247,211	148,538
Grækenland	520,615	4,483
Spanien	4 411,750	511,781
Frankrig	23 106,457	725,496
Irland	5 146,558	15,058
Italien	8 224,210	710,691
Luxembourg	263,849	0,941
Nederlandene	10 769,091	89,404
Portugal	1 725,410	117,394
Det Forenede Kongerige	13 976,184	372,133

1. Den individuelle referencemængde for bedriften er lig med den mængde, der er til rådighed pr. 31. marts 1992, i givet fald forhøjet i medfør af artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1637/91 ⁽¹⁾ og/eller artikel 6, stk. 2, i nærværende forordning og tilpasset, så de i artikel 3 fastsatte samlede mængder, ved hvilke der er taget hensyn til anvendelsen af artikel 6, ikke overskrider.

2. Den individuelle referencemængde forhøjes eller etableres på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til definitive ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller etablering af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde nedsættes eller bortfalder.

Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke medføre, at de i artikel 3 fastsatte mængder for leverancer og direkte salg øges. Disse mængder tilpasses efter proceduren i artikel 9.

- 2) for tolv månedersperioden fra den 1. april 1993 til den 31. marts 1994:

(1 000 tons)

	leverancer	direkte salg
Belgien	2 855,500	365,729
Danmark	4 330,190	0,932
Tyskland	26 944,941	147,037
Grækenland	515,245	4,437
Spanien	4 365,250	506,611
Frankrig	22 850,117	718,168
Irland	5 093,758	14,906
Italien	8 136,230	703,513
Luxembourg	261,199	0,932
Nederlandene	10 649,301	88,501
Portugal	1 707,620	116,208
Det Forenede Kongerige	13 822,888	368,374

3. Såfremt en producent, der på foreløbig basis har modtaget en specifik referencemængde i medfør af artikel 3a, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 857/84, inden den 1. juli 1993 over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han faktisk har genoptaget direkte salg og/eller levering, og såfremt dette direkte salg og/eller denne levering i de sidste tolv måneder er lig med eller større end 80 % af den foreløbige referencemængde, tildeles den specifikke referencemængde endeligt. I modsat fald er den referencemængde, der tildeles endeligt, lig med den faktisk leverede eller den direkte solgte mængde.

Størrelsen af det direkte salg og/eller de faktisk leverede mængder bestemmes på baggrund af udviklingen i produktionsrytmen på producentens bedrift, de sæsonbestemte forhold og enhver usædvanlig omstændighed.

Artikel 5

- 3) for hver af de seks tolv månedersperioder fra den 1. april 1994 til den 31. marts 2000:

(1 000 tons)

	leverancer	direkte salg
Belgien	2 823,390	361,997
Danmark	4 281,370	0,922
Tyskland	26 642,671	145,537
Grækenland	509,875	4,392
Spanien	4 318,750	501,442
Frankrig	22 593,777	710,839
Irland	5 040,958	14,754
Italien	8 048,250	696,334
Luxembourg	258,549	0,922
Nederlandene	10 529,511	87,598
Portugal	1 689,830	115,023
Det Forenede Kongerige	13 669,593	364,615

Medlemsstaterne tillader inden en dato, der skal fastlægges nærmere, for et tidsrum svarende til den pågældende tolv månedersperiode midlertidig afståelse af den del af den individuelle referencemængde, som ikke er bestemt til udnyttelse af den producent, som råder over den. De i artikel 4, stk. 3, nævnte referencemængder kan dog ikke omfattes af sådan midlertidig afståelse frem til den 31. marts 1995.

Medlemsstaterne kan graduere afståelserne efter produktkategori eller mælkeproduktionens struktur og begræn-

⁽¹⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 30.

se dem til at gælde inden for de pågældende indsamlingsområder eller -zoner.

Det fastsættes efter proceduren i artikel 9, hvorvidt og da i hvilket omfang mælkeproducenten igen kan foretage afståelse.

Artikel 6

1. Ved fastlæggelsen af de i artikel 4 nævnte individuelle referencemængder tildeler medlemsstaten supplerende eller specifikke referencemængder inden for de i artikel 3 fastsatte samlede mængder på en sådan måde, at de fortrinsvis tildeles ekstensive bedrifter i områder som defineret i artikel 3, stk. 3, 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽²⁾, dernæst til ekstensive bedrifter i andre områder og i givet fald til producenter, der er nærmere bestemt efter proceduren i artikel 9.

Ved ekstensiv bedrift forstås bedrifter, hvor belægningsstætheden ikke overstiger satsene i artikel 2, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. .../... ⁽³⁾.

2. Ved begyndelsen af perioden fra den 1. april 1992 til den 31. marts 1993 tildeler medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 1, følgende mængder (i tusind tons):

Belgien	32,110
Danmark	48,820
Tyskland	302,270
Grækenland	5,370
Spanien	46,500
Frankrig	256,340
Irland	52,800
Italien	87,980
Luxembourg	2,650
Nederlandene	119,790
Portugal	17,790
Det Forenede Kongerige	153,296

Artikel 7

I denne forordning forstås ved:

a) mælk: det produkt, der fremkommer ved malkning af en eller flere køer

b) andre mejeriprodukter: navnlig fløde, smør og ost

c) producent: landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på Fællesskabets geografiske område, og

— som sælger mælk eller andre mejeriprodukter direkte til forbrugeren

— og/eller leverer til opkøberen

Indtil udgangen af ordningens tiende periode kan anerkendte producentsammenslutninger og foreninger heraf efter forordning (EØF) nr. 1360/78 ⁽⁴⁾, hvis vedtægter pålægger de tilsluttede producenter den forpligtelse, der omhandles i artikel 6, stk. 1, litra c), første led, i nævnte forordning, betragtes som producenter.

d) bedrift: samling af produktionsenheder, hvis drift ledes af producenten, og som ligger på Fællesskabets geografiske område

e) opkøber: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk eller andre mejeriprodukter

— for at behandle eller forarbejde dem

— for at sælge dem videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Som opkøber betragtes imidlertid også en sammenslutning af opkøbere fra samme geografiske område, der for medlemmernes regning udfører administrative og regnskabsmæssige opgaver, såfremt

— de enkelte medlemmers mælkeindvejning er mindre end 250 tons mælk pr. dag

— medlemmernes gennemsnitlige mælkeindvejning på årsbasis er mindre end 50 tons pr. dag, og

— sammenslutningens samlede mælkeindvejning er mindre end 2 000 000 tons mælk pr. år

f) virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter: en virksomhed eller en sammenslutning, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter, eller som begrænser sin mejerivirksomhed til indsamling, emballering, oplagring og afkøling eller til en af disse processer

g) leverance: enhver leverance af mælk eller andre mejeriprodukter, uanset om transporten besørges af producenten, af opkøberen, af den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredje mand

h) mælk eller mælkeækvivalent, der sælges direkte til konsum: mælk eller mejeriprodukter omregnet til mæl-

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

⁽³⁾ Se side 45 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.

keækvivalent, der sælges uden mellemkomst af en virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk.

Artikel 10

Forordning (EØF) nr. 857/84 ophæves.

Artikel 8

Afgiften betragtes som en del af de interventioner, der er bestemt til regulering af landbrugsmarkedene, og den anvendes til finansiering af udgifter i mælkektoren.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1992.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽¹⁾.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. .../..
af ...

om fastsættelse af en godtgørelse ved nedsættelse af de individuelle referencemængder i
mælkesektoren og af en godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktion

(91/C 337/05)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Udviklingen på markedet for mælk har gjort det nødvendigt at foretage en yderligere nedsættelse på 3 % af de samlede mængder, der er fastsat i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. .../... om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾; nedsættelsen sker i tre perioder på hver tolv måneder; til gengæld for den nedsættelse af de individuelle referencemængder, som dette medfører, bør der fastsættes en godtgørelse på 5 ECU/100 kg om året i ti år i forhold til den tilpasning, som kræves af producenterne i løbet af hver af de tre kommende tolv månedersperioder; godtgørelsen betales i form af afhændelige obligationer, der garanteres af Fællesskabet og medlemsstaten, og som kan sælges på markedet; den maksimale godtgørelse er dog begrænset til 4 % af den disponible referencemængde; medlemsstaterne kan bidrage til finansieringen ved at øge godtgørelsesbeløbet;

nedsøgning af referencemængderne må dog undgås for mindre og mellemstore bedrifters vedkommende; i dette øjemed bør der for at frigøre referencemængder og tildele dem til førnævnte bedrifter indføres en EF-finansieringsordning i forbindelse med ophør med mælkeproduktion, hvori det fastsættes, at enhver producent, hvis han opfylder bestemte betingelser for støtteberettigelse, efter ansøgning får tildelt en godtgørelse, der udbetales efter fuldstændigt og definitivt ophør med mælkeproduktionen; medlemsstaterne skal tage i betragtning, at der består forpagtningsaftaler;

godtgørelsen for ophør med mælkeproduktion ydes principielt for den samlede referencemængde; imidlertid bør denne ret begrænses i bestemte tilfælde, idet de producenter udelukkes, som har nydt fordel af artikel 3c i Rådets

forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1639/91⁽³⁾;

ud fra erfaringerne kan godtgørelsen ved ophør med mælkeproduktion fastsættes til 17 ECU/100 kg om året i tre år, som betales i form af afhændelige obligationer og som kan sælges på markedet; det kan vise sig nødvendigt at øge godtgørelsen; medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til supplerende finansiering, hvis størrelse kan afpasses, så der tages hensyn til regionale særforhold;

de således frigjorte referencemængder bør genuddeles til mindre og mellemstore bedrifter, så en nedskæring af deres referencemængde bliver undgået; EF-finansieringen af godtgørelsen ved ophør med mælkeproduktion bør begrænses til disse genuddelingsbehov;

ud over dette mål, som vedrører niende, tiende og ellefte periode, bør der for de følgende perioder gives de medlemsstater, som finder det nødvendigt fortsat at tildele referencemængder i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. .../..., mulighed for at bevare en ordning for finansiering ved ophør med mælkeproduktion, idet der forudses en EF-medfinansiering af denne ordning med op til 50 % af den af medlemsstaten fastsatte godtgørelse, dog højst 2,5 ECU/100 kg om året i ti år; det bør være muligt at undlade at genuddele de ved denne ordning frigjorte referencemængder, så det bliver lettere at foretage den nedskæring af leverancer og direkte salg, som nedsættelsen af de garanterede samlede mængder indebærer;

EF-godtgørelserne tilsigter især at genoprette markedsligevægten og kan derfor anses for at være en intervention som omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EØF)

⁽¹⁾ Se side 35 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 35.

nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra indledningen af niende tolv månedersperiode for anvendelsen af den tillægsafgiftsordning, der er indført ved forordning (EØF) nr. .../..., ydes der en godtgørelse til producenter, hvis referencemængde nedskæres i medfør af pågældende forordnings artikel 4, stk. 1.

2. Denne godtgørelse

- a) fastsættes til 5 ECU/100 kg om året
- b) ydes for den del, hvormed den individuelle referencemængde faktisk er nedskåret i forhold til den disponible referencemængde pr. 31. marts 1992, eventuelt forhøjet med mængder, der er genuddelt i medfør af artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1637/91 ⁽³⁾, og korrigeret for overførsler af referencemængder, der har fundet sted siden; dog kan godtgørelsen kun omfatte en andel, som i forhold til sidstnævnte mængde ikke overstiger et maksimum på henholdsvis 2 %, 3 % og 4 % for niende, tiende og ellefte tolv månedersperiode samt for de følgende perioder
- c) betales i form af garanterede, afhændelige obligationer, som kan sælges på markedet; de udbetales i ti årsbeløb fra 1993 mellem den 1. april og den 30. september hvert år.

Artikel 2

1. Efter ansøgning fra vedkommende kan medlemsstaterne på betingelserne i denne artikel give en producent som defineret i artikel 7, litra c), i forordning (EØF) nr. .../..., der forpligter sig til at ophøre fuldstændigt og definitivt med mælkeproduktion inden en nærmere fastsat dato, en godtgørelse, der betales i form af garanterede, afhændelige obligationer, som kan sælges på markedet; de udbetales i tre årsbeløb fra 1993 mellem den 1. april og den 30. september hvert år.

2. a) Der kan ydes godtgørelse til producenter, der råder over en referencemængde for leverancer eller direkte

salg, idet dog producenter, som har nydt godt af mængder i medfør af artikel 3c i forordning (EØF) nr. 857/84, er udelukket.

imidlertid kan medlemsstaterne

- beslutte, at de ikke yder godtgørelse til producenter, der har under seks malkekøer, og hvis referencemængde er lavere end 25 000 kg om året
- træffe de fornødne bestemmelser for at sikre, at de mængdenedskæringer, der gennemføres i medfør af denne forordning, i videst muligt omfang bliver jævnt fordelt mellem regionerne og indsamlingszonerne.

- b) Godtgørelsen ydes for den disponible referencemængde ved udgangen af den pågældende tolv månedersperiode, med undtagelse for niende og tiende periodes vedkommende af de mængder, der er blevet tildelt i medfør af artikel 3a, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 857/84.
- c) Hvis en producent råder over to referencemængder for leverancer og direkte salg, ydes godtgørelsen for de to referencemængder.
- d) Når der er tale om forpagtningsaftaler, forelægges ansøgningen om godtgørelse af forpagteren.

Medlemsstaterne bestemmer, på hvilke betingelser forpagteren kan forelægge ansøgningen om godtgørelse, og på hvilke betingelser der ydes godtgørelse.

- e) Godtgørelsen fastsættes til 17 ECU/100 kg om året, uden at dette hindrer medlemsstaterne i at bidrage til finansieringen ved at øge godtgørelsesbeløbet.

Tillægget kan af den enkelte medlemsstat afpasses inden for dens område for at tage hensyn til de forskellige lokale forhold, for så vidt angår:

- mælkeproduktionens udvikling
- gennemsnitsleverancer pr. producent
- nødvendigheden af ikke at skabe hindringer for omstrukturering af mælkeproduktionen
- mulighederne for omstilling til andre produktive aktiviteter
- mælkeproduktionens placering i et af de områder, der er defineret i artikel 3, stk. 3, 4 og 5, i Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbruget i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

Artikel 3

De referencemængder, der frigøres ved anvendelse af artikel 2, tildeles op til den mængde, der falder ind under godtgørelsen i artikel 1, til producenter, hvis referencemængde ligger under 200 000 kg, på betingelse af at den del af godtgørelsen, der svarer til de genuddelte mængder, og som eventuelt skyldes, bliver refunderet.

Artikel 4

EF-finansieringen af den i artikel 2 fastsatte godtgørelse er begrænset til de i artikel 3 omhandlede behov for genuddeling i forbindelse med niende, tiende og ellefte tolv månedersperiode.

Artikel 5

1. Fra den tolvte tolv månedersperiode indtil udløbet af tillægsafgiftsordningen kan medlemsstaterne efter ansøgning fra vedkommende på betingelserne i artikel 2 give en producent som omhandlet i samme artikel en godtgørelse, der betales i form af afhændelige obligationer, der garanteres af Fællesskabet og medlemsstaten, og som kan sælges på markedet; de udbetales i ti årsbeløb fra 1996 mellem den 1. april og den 30. september hvert år.

2. Medlemsstaterne fastsætter godtgørelsesbeløbet, som kan være forskelligt alt efter et eller flere af de kriterier, der omhandles i artikel 2, stk. 2, litra e), andet afsnit.

EF-finansieringen er begrænset til 50 % af den ydede godtgørelse med et maksimalt bidrag på 2,5 ECU/100 kg om året i ti år.

3. De referencemængder, der frigøres ved anvendelse af denne artikel, genuddeles i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. .../... eller genuddeles eventuelt ikke.

Artikel 6

Finansieringen af EF-godtgørelserne som fastsat i artikel 1, 2 og 5 anses for en intervention som omhandlet i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 7

Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 1. april Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive.

Artikel 8

Kommissionen udsteder gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. .../..
af ...

om fastsættelse af indikativprisen for mælk og interventionspriserne for smør, skummetmælkspulver samt ostesorterne grane padano og parmigiano reggiano for tre årsperioder fra 1. juli 1993 til 30. juni 1996

(91/C 337/06)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 234, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets prispolitik siden tiltrædelsen og navnlig indførelsen af stabiliseringsordningen for landbrugsprodukter og de nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik giver ikke mulighed for i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 285 at opnå en tilnærmelse af priserne for skummetmælkspulver i Portugal til den fælles pris; denne pris blev for produktionsåret 1991/92 fastsat til 172,43 ECU/100 kg, og de portugisiske priser for samme periode til henholdsvis 210 ECU/100 kg på fastlandet og 207 ECU/100 kg på Açorerne; for ikke blot at undgå en udvidelse af den nuværende forskel mellem disse priser, men også især tilnærme priserne til hinanden bør de pågældende bestemmelser i tiltrædelsesakten tilpasses og priserne for skummetmælkspulver i Portugal tilnærmes til den fælles pris i etaper, efter at de to portugisiske priser er fastlagt på samme niveau;

da det er ubetinget nødvendigt at opnå bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, har det dels været påkrævet at forlænge ordningen med tillægsafgift, der er indført i sektoren for mælk og mejeriprodukter, dels at nedsætte de samlede maksimale garantimængder, der er fastsat som led i nævnte ordning; i betragtning af nedgangen i omkostningerne ved mælkeproduktion, der kan forventes som følge af faldet i priserne på korn og kraftfoder, bør indikativprisen for mælk nedsættes for at stille mejeriprodukter bedre i konkurrencen; indikativprisen for mælk bør derfor nedsættes svarende til nedsættelsen for de øvrige landbrugsprodukter;

det er endvidere nødvendigt at tage hensyn til ligevægten på lang sigt mellem udbud og efterspørgsel på mælke markedet under hensyn til samhandelen med tredjelande og som følge deraf af fastsætte indikativprisen for mælk for en flerårig

periode, uden at dette berører eventuelle senere ændringer, som markedsudviklingen måtte nødvendiggøre;

interventionspriserne for smør og skummetmælkspulver skal medvirke til, at indikativprisen for mælk opnås; disse prisers størrelse skal derfor fastsættes under hensyn til den generelle situation hvad angår udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked for mejeriprodukter og til afsætningsmulighederne for smør og skummetmælkspulver på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet; konkurrencevilkårene for smørs vedkommende indbærer, at der foretages en større nedsættelse af interventionsprisen for smør end for skummetmælkspulver;

forskellen mellem prisen for skummetmælkspulver i Portugal og den fælles pris bør fjernes i tre etaper, der svarer til hvert af de produktionsår, som er omfattet af den flerårige periode for fastsættelse af indikativprisen for mælk; det er konstateret, at markedspriserne for skummetmælkspulver i Portugal ligger på et sådant niveau, at tilnærmelsen ikke skulle få negative virkninger for produktet;

interventionspriserne for ostesorterne grana padano og parmigiano reggiano skal fastsættes efter kriterierne i artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../... ⁽²⁾

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forskellen mellem priserne for skummetmælkspulver i Portugal og den fælles pris elimineres gennem en tilnærmelse i tre etaper af de portugisiske priser til den fælles pris.

Den første tilnærmelse finder sted den 1. juli 1993.

Den fælles pris anvendes i Portugal den 1. juli 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ Se side 34 i denne Tidende.

Artikel 2

Uden at det udelukker senere ændringer, fastsættes indikativprisen for mælk og interventionspriserne for mejeriprodukter således:

1. For perioden fra 1. juli 1993 til 30. juni 1994

(ECU/100 kg)

	De Elleve	Portugal
a) indikativprisen for mælk	25,74	25,74
b) interventionsprisen for		
— smør	275,21	275,21
— skummetmælkspulver	168,98	192,60
— ostesorten grana padano		
— mellem 30 og 60 dage gammel	364,24	—
— mindst 6 måneder gammel	454,27	—
— ostesorten parmigiano reggiano, mindst 6 måneder gammel	503,13	—

2. For perioden fra 1. juli 1994 til 30. juni 1995

(ECU/100 kg)

	De Elleve	Portugal
a) indikativprisen for mælk	24,93	24,93
b) interventionsprisen for		
— smør	262,04	262,04
— skummetmælkspulver	166,39	178,60
— ostesorten grana padano		
— mellem 30 og 60 dage gammel	355,92	—
— mindst 6 måneder gammel	445,48	—
— ostesorten parmigiano reggiano, mindst 6 måneder gammel	494,34	—

3. For perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 (ECU/100 kg)

a) indikativprisen for mælk	24,13
b) interventionsprisen for	
— smør	248,86
— skummetmælkspulver	163,81
— ostesorten grana padano	
— mellem 30 og 60 dage gammel	347,60
— mindst 6 måneder gammel	436,69
— ostesorten parmigiano reggiano, mindst 6 måneder gammel	485,55

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF) NR. .../..
af ...

om en præmieordning for malkekøer

(91/C 337/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Da det er absolut nødvendigt at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, har det været nødvendigt at forlænge tillægsafgiftsordningen for mælk og mejeriprodukter og at foretage en samtidig nedlættelse af de samlede garantimængder, der er fastsat under nævnte ordning, og af de priser, der er fastsat i forbindelse med den fælles markedsordning;

der er foretaget en nedsættelse af indikativprisen for mælk svarende til nedsættelsen af interventionspriserne for de øvrige landbrugsprodukter; det medfører, at ekstensive malkekvægsbedrifter opnår lavere mælkepriser uden virkeligt at få fordel af de lavere priser på produktionsmidlerne, som intensive malkekvægsbedrifter nyder godt af; denne følgevirkning bør der afbødes på, og der bør i overensstemmelse med de nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik tilskyndes til ekstensive produktionssystemer;

dette mål kan opnås gennem ydelse af en årlig præmie pr. malkeko, der er betinget af, at en maksimal belægningsgrad for bedriften, som gradueres efter bedriftens beliggenhed, ikke overskrides; det mindre landbrugspotential i ugunstigt stillede områder og i bjergområder åbner nemlig ikke mulighed for ved ekstensiv produktion at have et tilsvarende antal dyr pr. hektar som i de øvrige områder; der bør dog tages hensyn til situationen for de meget små producenter;

præmiebeløbets størrelse bør fastsættes under hensyntagen til det indkomstab, som nedsættelsen af mælkepriserne i tre etaper vil medføre;

det samlede beløb for de præmier, der ydes, bør begrænses til, hvad der svarer til en økonomisk rentabel drift;

for at lette kontrollen med ansøgninger bør der kræves identificering af malkekøerne ved mærkning;

denne præmieordning bidrager til at genskabe ligevægten på markedet gennem en tilskyndelse til mere ekstensive mælkeproduktionsmetoder; den kan derfor anses for at være en intervention som omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Efter ansøgning fra producenten kan medlemsstaterne på de i denne forordning fastsatte betingelser til producenter som defineret i artikel 7, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. .../... om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾ yde en årlig præmie pr. malkeko for det antal malkekøer, den pågældende har. Præmien udbetales dog maksimalt for 40 malkekøer.

2. Ansøgningen indgives inden en dato, der fastsættes ved hvert kalenderårs begyndelse.

Artikel 2

1. Præmien ydes for det pågældende kalenderår på betingelse af, at det på ethvert tidspunkt gælder, dels at belægningsgraden på den i artikel 7, litra d), i forordning (EØF) nr. .../... omhandlede bedrift, udtrykt i storkreaturer pr. hektar grovfoderareal, ikke overstiger følgende grænser for belægning:

— 1,4 storkreatur/ha for bedrifter eller dele af bedrifter beliggende i områder som omhandlet i artikel 3, stk. 3, 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ Se side 35 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

- 2 storkreaturer/ha for bedrifter eller dele af bedrifter beliggende i andre områder,

og dels at antallet af tilstedeværende malkekøer på bedriften mindst svarer til det antal, for hvilket der ansøges om præmie.

Betingelsen vedrørende belægningsgrad finder dog ikke anvendelse på producenter, hvis referencemængde er på under 25 000 kg ved begyndelsen af det pågældende kalenderår.

2. Antallet af storkreaturer bestemmes som summen af antallet af malkekøer, ammekøer, stude og tyre på over seks måneder og moderfår multipliceret med de respektive omregningskoefficienter, der er anført i bilag I til forordning (EØF) nr. 2328/91 ⁽¹⁾.

3. Ved grovfoderareal forstås det samlede areal, der henhører under den i artikel 7, litra d), i forordning (EØF) nr. .../... omhandlede bedrift, med fradrag for bygninger, veje, damme, træbevoksninger, flerårige kulturer, gartneriafgrøder og arealer, der er støtteberettigede i medfør af forordning (EØF) nr. .../... ⁽²⁾ eller anvendes til andre formål end opdræt af kvæg eller får, og/eller for hvilket der ydes støtte under en anden national støtteordning eller EF-støtteordning end den, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 2328/91. I grovfoderarealt indgår endvidere arealer, der udnyttes i fællesskab efter regler, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽³⁾.

Artikel 3

1. Præmiebeløbet pr. malkeko fastsættes til:

- 25 ECU for 1993
- 50 ECU for 1994
- 75 ECU for de følgende år.

2. Malkekøer, for hvilke der ansøges om præmie, skal være identificeret ved mærkning i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. .../... ⁽⁴⁾. Malkekøernes identifikation skal være anført på præmieansøgningen og være indført i et særligt register, som producenten fører.

Den kompetente myndighed kontrollerer det antal malkekøer, for hvilket der er ansøgt om præmie, bl. a. på grundlag af producentens referencemængde og det gennemsnitlige mælkeudbytte i det pågældende område.

3. Medmindre der foreligger en særlig begrundelse, udbetales præmien, når kontrollen er foretaget, og senest den 30. april for det foregående år.

Artikel 4

Finansieringen af den i denne forordning omhandlede præmie anses som en intervention i den i artikel 3 forordning (EØF) nr. 729/70 omhandlede forstand.

Artikel 5

Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltningerne til denne forordning, herunder foranstaltninger vedrørende kontrollen med overholdelsen af de indgående forpligtelser, efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 303 af 22. 11. 1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L ... af ..., s.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF) NR. .../...

af

om fremme af forbruget i Fællesskabet og udvidelse af markederne for mælk og
mejeriprodukter

(91/C 337/08)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Markedet for mælk og mejeriprodukter er berørt bl.a. af den stadige nedgang i forbruget af visse mejeriprodukter i Fællesskabet; da det er bydende nødvendigt at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel har det været nødvendigt dels at forlænge den tillægsafgiftsordning, der er oprettet for mælk og mejeriprodukter, dels at nedsætte de samlede garantimængder, der er fastsat inden for rammerne af den pågældende ordning; for at forbedre konkurrencevilkårene for mejeriprodukter er det endvidere fastsat, at priserne i henhold til afsnit 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../... ⁽²⁾ nedsættes

særlige forbrugsfremmende foranstaltninger i Fællesskabet og en udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter kan ligeledes bidrage til at genoprette ligevægten på markedet ved at stimulere efterspørgslen; sådanne særlige foranstaltninger skal nærmere fastlægges;

de i denne forordning fastsatte bestemmelser har samme formål som Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 om en medansvarsafgift og om foranstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1632/91 ⁽⁴⁾; det er derfor ikke nødvendigt at forlænge anvendelsesperioden for den pågældende forordning;

de pågældende bestemmelser har til formål at skabe en bedre ligevægt på markedet for mejeriprodukter; det bør derfor overvejes, hvilke udgifter særlige foranstaltninger i form af en intervention i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽⁶⁾, medfører —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Foranstaltninger til fremme af forbruget i Fællesskabet og til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter fastsættes efter proceduren i artikel 4.

2. Ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger forstås følgende:

- a) spredning i Fællesskabet af viden, bl.a. om mælks og mejeriprodukters ernæringsværdi;
- b) forskning bl.a. i de ernæringsmæssige aspekter ved mælk og mejeriprodukter;
- c) reklamefremstød i Fællesskabet med henblik på at øge forbruget af mælk og mejeriprodukter;
- d) markedsundersøgelser i forbindelse med udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter.

3. Kommissionen meddeler hvert år inden 1. april Rådet et program for de foranstaltninger, den planlægger at træffe i løbet af det følgende mejeriår.

Med henblik på programmeringen af foranstaltningerne kan Kommissionen bl.a. rådføre sig med konsulentfirmaer for markedsundersøgelser og reklame samt forskningsinstitutter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ Se side 34 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

Artikel 2

Udgifterne i forbindelse med de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger betragtes som interventioner i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastlægges efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
